ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2019 - Τεύχος 147

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΣΤΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΔΩΡΕΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Γιά τή διευκόλυνση τῶν δωρητῶν μας
ἀνοίξαμε στό ὄνομα τοῦ Ὁμίλου μας
καί μέ τίτλο:

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
λογαριασμό στήν
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
μέ ἀριθμό: **143/540.033-38**
IBAN: **GR21 0110 1430 0000 1435 4003 338**
BIC: ETHNGRAA
καί στήν **ALPHA BANK**
(πρώην ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ)
μέ ἀριθμό: **471.00.2002.005848**.

Παρακαλοῦμε ταχυδρομεῖστε τή μία ἀπόδειξη τῆς Τραπέζης στόν Ὅμιλό μας, ἤ ἐνημερῶστε μας τηλεφωνικῶς μέ πλήρη στοιχεῖα δωρητοῦ καί ἡμερομηνία κατάθεσης. Ἡ ἀπόδειξη πού θά ἐκδώσουμε μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ στή φορολογική σας δήλωση.

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία δέν εἶναι ὑποχρεωτική σέ ὅσους θέλουν νά κρατήσουν ἀνωνυμία.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

- **ΘΗΒΑ:** ὁδός Μητροπολίτου Κων/νου Σακελλαρόπουλου 10, Τ.Κ. 32200
  τηλέφωνα: (22620) - 29304 & 25102 & 29845.
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00}-6^{30} μ.μ. κάθε Τρίτη, 10^{00}-12^{00} π.μ. κάθε Τετάρτη, 10^{00}-11^{00} π.μ. κάθε Παρασκευή
- **ΛΙΒΑΔΕΙΑ:** ὁδός Λουκά Νίκαινα 14, Τ.Κ. 32100
  τηλέφωνα: (22610) - 22466, (22610) - 23516
  ὧρες λειτουργίας: 5^{30}-7^{00} μ.μ. καθημερινῶς.
- **ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ «ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ»:** Θερινούς μῆνες εἰς Ἀνάληψιν Ἀραχώβης Τ.Κ. 32004
  τηλέφωνο: 22670 - 31290.
  Ὅλες τίς ὧρες καθημερινῶς.
- **ΙΤΕΑ ΦΩΚΙΔΟΣ:** ὁδός Σκαρίμπα, Τ.Κ. 33200
  τηλέφωνα: (22650) - 34961 & 32703
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00} -7^{00} μ.μ. καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.
- **ΧΡΙΣΣΟ ΦΩΚΙΔΟΣ:** ὁδός Συνταγματάρχου Ψαρροῦ 100, Τ.Κ. 33055
  τηλέφωνα: (22650) - 82159 & 82008
  ὧρες λειτουργίας: Καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.

«ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Τριμηνιαῖο περιοδικό, ἰδιοκτησία τοῦ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Σ.Α.

Ὁδός Τρυγόνος 3, (Ἄνω Κυψέλη) 113 64 ΑΘΗΝΑ
τηλ. 210 8626-225, τηλ.-Fax: 210 3003-808,
κιν.: 690 916 0060

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Μαρίνα Μπέκου, Μαρία Σταυριανοῦ, Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου

Ἐκδότης - Ὑπεύθυνος κατά νόμο:
Μαρίνα Μπέκου, Ὀρφανίδου 59,
Ἄνω Πατήσια - Ἀθήνα, Τ.Κ. 11142

Ἐκτύπωση: «ΛΥΧΝΙΑ», Υἱοί Θ. Βγόντζα Ο.Ε.
Ἀνδραβίδας 7, Χαμόμυλο Ἀχαρνῶν, 136 71
τηλ.: 210 3410-436, www.lyhnia.com

ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

Περίοδος Τεσσαρακοστῆς - Περίοδος Μετανοίας

Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

Εὐλογημένη, εἰρηνική καί μεστή καρπῶν μετανοίας καί πνευματικῆς ἀνορθώσεως ἄς εἶναι ἡ ἁγία περίοδος τῆς νηστείας τῆς Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστουγέννων.

Ἐνώπιόν μας πρόκειται μία κλίμακα μέ 40 ἀναβαθμούς (σκαλοπάτια), ἡ ὁποία ἀνυψώνει τόν πιστό Χριστιανό ἀπό τά ἐπίγεια πρός τά ἐπουράνια. Πνευματικοί ἀλεῖπτες (δηλ. γυμναστές μας) εἶναι οἱ ἑορταζόμενοι κατ'αὐτάς μεγάλοι Πατέρες καί Ἅγιοι τῆς Ἁγιωτάτης μας Ἐκκλησίας. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων, Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ ἅγιος Γρηγόριος Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, οἱ ὁποῖοι ἔζησαν κατά Θεόν ἐν νήψει, μετανοίᾳ καί προσευχῇ καί ὡς «***θεούμενοι καί διαβεβηκότες ἐν θεωρίᾳ***» ἐκήρυξαν τόν ἐνανθρωπήσαντα Υἱόν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ καί τήν ἀληθῆ νηστεία, τήν σωματική καί τήν πνευματική, τήν ὑψοποιό ταπείνωσι, τήν πηγαία καί εἰλικρινῆ ἀγάπη καί τήν θεομίμητη ἀρετή τῆς ἐλεημοσύνης.

Ἀλλά καί ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Φίλιππος μέ τό «***ἔρχου καί ἴδε***» καί ὁ Νεομάρτυς Κωνσταντῖνος ὁ Ὑδραῖος μέ τήν ὁλόψυχη μετάνοιά του διά τό μέγιστο καί βαρύτατο ἁμάρτημα τῆς ἀλλαξοπιστίας καί ἀρνήσεως τῆς πατρῴας χριστιανικῆς πίστεώς του, καθώς ἐπίσης καί τό πολύμνηο ἡρωϊκό μαρτύριό του διά τήν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, εἶναι δι' ὅλους μας ἕνα ὁλόφωτο πνευματικό μετέωρο καί ἕνας οὐράνιος ὁδοδείκτης πρός τήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ὁ σύγχρονος Ἅγιός μας, ὁ Ὅσιος Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης ἐτόνιζε ὅτι «***εἶναι μεγάλη τέχνη νά τά καταφέρης νά ἁγιασθῆ ἡ ψυχή σου. Παντοῦ μπορεῖ ν' ἁγιάση κανείς. Καί στήν Ὁμόνοια (τήν***

πλατεῖα Ὁμονοίας) μπορεῖ ν' ἁγιάση, ἄν τό θέλη. Στήν ἐργασία σας, ὅποια κι' ἄν εἶναι, μπορεῖτε νά γίνετε ἅγιοι. Μέ τήν πραότητα, τήν ὑπομονή, τήν ἀγάπη. Νά βάζετε κάθε μέρα νέα σειρά, νέα διάθεσι, μέ ἐνθουσιασμό καί ἀγάπη, προσευχή καί σιωπή. Ὄχι νά ἔχετε ἄγχος καί νά σᾶς πονάει τό στῆθος ... Νά ἐργάζεσθε μέ ἐγρήγορσι, ἁπλά, ἁπαλά, χωρίς ἀγωνία, μέ χαρά καί ἀγαλλίασι, μέ ἀγαθή διάθεσι. Τότε ἔρχεται ἡ Θεία Χάρις».

Καί διά τήν μετάνοια, τήν ἀληθινή μετάνοια σημειώνει τά ἑξῆς ὁ Ἅγιος Πορφύριος: «***Δέν ὑπάρχει ἀνώτερο πρᾶγμα ἀπ' αὐτό πού λέγεται μετάνοια καί ἐξομολόγησι. Αὐτό τό μυστήριο εἶναι ἡ προσφορά τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο. Μέ αὐτό τόν τέλειο τρόπο ἀπαλλάσσεται ὁ ἄνθρωπος ἀπ' τό κακό. Πηγαίνομε, ἐξομολογούμαστε, αἰσθανόμαστε τήν συν-***

διαλλαγή μετά τοῦ Θεοῦ, ἔρχεται ἡ χαρά μέσα μας, φεύγει ἡ ἐνοχή. Στήν Ὀρθοδοξία δέν ὑπάρχει ἀδιέξοδο. Δέν ὑπάρχει ἀδιέξοδο, γιατί ὑπάρχει ὁ ἐξομολόγος, πού ἔχει τήν Χάρι νά συγχωρῆ. Μεγάλο πρᾶγμα ὁ Πνευματικός!

... Γιά νά μετανοήση ἡ ψυχή, πρέπει νά ξυπνήση. Ἐκεῖ, στό ξύπνημα αὐτό, γίνεται τό θαῦμα τῆς μετανοίας. Κι ἐδῶ βρίσκεται ἡ προαίρεση τοῦ ἀνθρώπου. Τό ξύπνημα, ὅμως, δέν ἔγκειται μόνο στόν ἄνθρωπο. Ὁ ἄνθρωπος μόνος δέν μπορεῖ. Ἐπεμβαίνει ὁ Θεός. Τότε ἔρχεται ἡ Θεία Χάρις. Χωρίς τήν Χάρι δέν μπορεῖ νά μετανοήση ὁ ἄνθρωπος... Ἄρα ἡ μετάνοια διά τῆς Θείας Χάριτος κατορθοῦται...».

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ὁ Ἅγιος Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης μᾶς δείχνει τόν δρόμο τῆς μετανοίας καί τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας. Μέσα εἰς τήν ἁγία περίοδο τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστουγέννων μᾶς χρειάζονται, ἰδιαίτερα αὐτόν τόν δύσκολο καί κρίσιμο καιρό, **τά θεῖα ἐργαλεῖα τῆς θερμῆς προσευχῆς καί τῆς ἀληθινῆς μετανοίας**.

Ὀξύτατα πνευματικά ζητήματα μᾶς καλοῦν σέ ἀφύπνισι καί ἐγρήγορσι πνευματική. Ἀναφέρουμε ἐδῶ τά κυριώτερα: **α) Τό λεγόμενο Οὐκρανικό ζήτημα**, τό ὁποῖο, ἐάν δέν ληφθοῦν ὅσον ἔνεστι καιρός, κατεπειγόντως, τά ἐνδεδειγμένα πνευματικά μέτρα, μέ τήν ἔμπνευσι καί τόν φωτισμό τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καταργουμένων τῶν κοσμικῶν κινήτρων καί κριτηρίων, θά ἀποβῇ ὀλέθριο διά τήν ἑνότητα καί τήν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι κοινωνίαν τῶν διϊσταμένων Πατριαρχείων καί τῶν λοιπῶν κατά τόπους Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Θεός φυλάξοι! **β) Τό Μακεδονικό ζήτημα**, ἐάν δέν ἀναθεωρηθῇ ἡ ἐπικίνδυνη συμφωνία τῶν Πρεσπῶν καί ἐκχωρηθῇ ἡ ὀνομασία τῆς Μακεδονίας, ἔστω καί σύνθετη εἰς τό γειτονικό κράτος, τό ὁποῖο ἐποφθαλμιᾶ, ὡς γνωστόν, τήν Ἑλληνικώτατη Μακεδονία μας καί περιοχές τῆς Βορείου Ἑλλάδος **γ) Τό μέγα ζήτημα τῆς ἐπικειμένης Ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος**, ἐάν δέν διατηρηθοῦν ὡς ἔχουν καί ἀλλοιωθοῦν βασικά καί θεμελιώδη διά τήν Ἁγίαν μας Ἐκκλησίαν καί τό Ἔθνος μας ἄρθρα, ὡς τά πολυσυζητούμενα ἄρθρα 3 καί 13 τοῦ Συντάγματος καί δέν διασφαλισθοῦν παντί τρόπῳ καί μέ πᾶσαν νομικήν κάλυψιν τά ἀπαράγραπτα δικαιώματα τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καί τῆς Ἐκκλησίας μας καί **δ) Τό φλέγον ζήτημα τῆς ἀποκαθάρσεως τῆς διδακτέας ὕλης τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν** ἀπό τό συγκρητιστικό της περιεχόμενο καί τήν προκαλουμένη σύγχυσι τῆς μαθητιώσης νεολαίας ἀπό τήν πολυθρησκευτικότητα τοῦ μαθήματος καί τήν σέ παραλλήλους πίνακες παράθεσι τῶν θεωριῶν καί πιστευμάτων ἄλλων θρησκειῶν, σέ ἀντίθεσι πρός τίς κρυστάλλινες σχετικές ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ὅλα αὐτά καί ἄλλα σοβαρά πνευματικά καί κοινωνικά θέματα (ὅπως εἶναι ἡ ὑπογεννητικότητα, λόγῳ τῶν κατ' ἔτος ἑκατοντάδων χιλιάδων ἐκτρώσεων, καί τό ἐπικινδύνως ἐξαπλούμενο μεταναστευτικό ρεῦμα), ἄς μᾶς ἀπασχολήσουν ἰδιαίτερα κατ' αὐτήν τήν κρίσιμη καί δύσκολη περίοδο, τήν ὁποία διανύουμε, εἰς τόν πνευματικό μας ἀγῶνα καί τίς πρός τόν Κύριον δεήσεις καί προσευχές μας. Ἄς μήν ἀναβάλωμε καί ἄς μήν ἀμελήσωμε τό ἱερό αὐτό ἐπιτακτικό μας καθῆκον.

Ἡ δέ Θεία Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἡ πανσθενουργός καί παντοδύναμος, εἴη μετά πάντων ἡμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Μετά διαπύρων πατρικῶν εὐχῶν
καί ἀγάπης

† Ὁ Κυθήρων Σεραφείμ

Ἁγία Πεντηκοστή καί Ἱεραποστολή

(Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ὁμιλίας)

Σεβασμιώτατε Ἅγιε Κυθήρων
Ἐλλογιμώτατοι κύριοι καθηγητές
Ἀγαπητοί Σύνεδροι,

Οἱ ἅγιοι Πατέρες λένε στά ψυχοφελῆ συγγράμματά τους ὅτι κανείς δέν εἶναι πτωχότερος στόν κόσμο ἀπό ἐκεῖνον πού ὁμιλεῖ στούς ἄλλους γιά πνευματικά θέματα πού δέν κατέχει καί γιά ἀρετές χωρίς ὁ ἴδιος νά ἔχει πεῖρα ἀπ' αὐτές στήν πράξη.

Ὁ Ὅσιος Νικήτας ὁ Στηθᾶτος λέει ὅτι ὁ Θεός εἶναι «**ὁ ξηραίνων ξύλον χλωρόν καί ἀναθάλλων ξύλον ξηρόν, αὐτός ἐστίν ὁ διδούς στόμα ἀνεωγμένον ἐν μέσῳ συναγωγῆς πολλῆς**». Παρακαλῶ τόν Θεό νά μέ ἀναδείξει μέσα ἀπό τήν ταπεινή μου αὐτή ὁμιλία ξύλον χλωρόν καί ὄχι ξύλον ξηρόν γιά τίς πολλές μου ἁμαρτίες.

Τό θέμα πού θά ἀναπτύξουμε στή συνέχεια εἶναι «Ἁγία Πεντηκοστή καί Ἱεραποστολή». Εἶναι θέμα πού ἔχει βάθος, ὕψος καί πλάτος. Εἶναι ἀπεριόριστο καί ἀνεξάντλητο.

Ἡ Ἁγία Πεντηκοστή εἶναι μία ἀπό τίς μεγαλύτερες ἑορτές τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας. Δέν εἶναι ἕνα γεγονός πού συνέβη κάποτε (τῷ καιρῷ ἐκείνῳ) πρίν 2.000 χρόνια, ἀλλά εἶναι κάτι τό ὁποῖο συνεχίζεται, εἶναι μία διακρής ἑορτή. **Οἱ Πατέρες λένε ὅτι «ἀεί Πεντηκοστή». Ἡ Πεντηκοστή εἶναι μία ἀένναν χαρισματική, ἁγιοπνευματική κατάσταση καί ἐμπειρία πού φανερώνεται μέσα ἀπό τήν Μία, Ἁγίαν, Καθολικήν καί Ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν**. Κατά τόν ἱερό Χρυσόστομο ἡ Πεντηκοστή εἶναι «μητρόπολις τῶν ἑορτῶν». Μέ τήν Πεντηκοστή εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ἔγινε δεκτή ἡ σταυρική θυσία τοῦ Χριστοῦ, πού πρόσφερε στόν Οὐράνιο Πατέρα, ὅτι σβήστηκε ἡ ἁμαρτία μας καί συμφιλιώθηκε ὁ Θεός μαζί μας.

Ὁ π. Νεκτάριος Καλύβας στό βῆμα τοῦ συνεδρίου παρουσιάζει τήν εἰσήγησή του.

Ἡ ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀναφέρεται στό βιβλίο τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων (Κεφ. Β΄, στίχοι 1-4). Τό γεγονός αὐτό ἔλαβε χώρα τήν ἡμέρα πού οἱ Ἰουδαῖοι ἑόρταζαν τήν ἑορτή τῆς Πεντηκοστῆς. Ἡ Πεντηκοστή τῶν Ἑβραίων ἦταν μία εὐχαριστήρια ἑορτή στόν Θεό γιά τούς καρπούς τῆς γῆς, γιά τήν εἴσοδό τους στήν Παλαιστίνη, τήν γῆ πού ρέει «μέλι καί γάλα». Σέ αὐτή τήν ἑορτή οἱ Ἰσραηλῖτες ἑόρταζαν καί τήν χορήγηση τοῦ Νόμου στό ὄρος Σινᾶ, στόν Μωυσῆ πού ἔγινε 50 μέρες μετά τήν ἔξοδό τους ἀπό τήν Αἴγυπτο. Σ' αὐτή λοιπόν τήν ἡμέρα πού οἱ Ἰσραηλῖτες ἑόρταζαν τήν παράδοση τοῦ Νόμου, κατά θαυμαστή σύμπτωση, ἔγινε ἡ ἐπιφοίτηση

τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὅμως δέν ἦταν σύμπτωση. Ἦταν Θεία ἐκλογή. Ὅπως ὁ Χριστός, λέει ὁ Σευηριανός ἐπίσκοπος Γαβάλων μέλλοντας νά προσφέρει τήν θυσία Του, διάλεξε ὄχι ἄλλον καιρό, ἀλλά τόν καιρό πού οἱ Ἰουδαῖοι θυσίαζαν τό πρόβατο ἔτσι καί τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐπιφοίτησε τόν κατάλληλο καιρό τότε πού οἱ Ἰουδαῖοι ἑόρταζαν τήν παράδοση τοῦ Νόμου. Ἔτσι, μέ τήν σύμπτωση αὐτή φανερώνεται ἡ συμφωνία τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης, δεικνύεται κατά τόν Σευηριανό, ὅτι τό Ἅγιον Πνεῦμα καί τότε ἐνομοθέτησε καί νῦν νομοθετεῖ.

Κατά τήν ἁγιογραφική περικοπή τό Ἅγιον Πνεῦμα ἦρθε ξαφνικά σάν ἕνας ἦχος, σάν μιά βοή ἀπό τόν οὐρανό σάν βοή σφοδροῦ ἀνέμου καί γέμισε ὅλο τό σπίτι πού ἦταν συγκεντρωμένοι οἱ Ἀπόστολοι καί ὅλοι οἱ μαθητές. **Γιατί ἦρθε τό Πνεῦμα τό Ἅγιον σάν βιαία πνοή ἀνέμου**. **Οἱ Πατέρες δίνουν διάφορες ἑρμηνεῖες**. Ὑπῆρχε ἕνα δένδρο βαθειά ριζωμένο, τό δέντρο τῆς εἰδωλολατρείας. Τό Ἅγιο Πνεῦμα ἦρθε μέ βιαία πνοή ἀνέμου γιά νά σεῖσει τό δένδρο αὐτό καί νά τό ξερριζώσει. Καί πράγματι τό ξερρίζωσε καί σάρωσε τήν ἁμαρτία. Καί κάτι ἄλλο δηλώνει ἡ ἔλευση τοῦ Παναγίου Πνεύματος ὡς βιαίας πνοῆς ἀνέμου. Ὅτι ὅλοι θά δέχονταν τήν χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατά τόν ἐπίσκοπο Σευῆρο καί θά γίνονταν βιαστές τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Οἱ πνευματοφόροι ἄνθρωποι δέν εἶναι νωθροί καί σκυθρωποί, ἀλλά συνεχῶς ἐπείγοντας πρός τόν Οὐρανό πετοῦν, γιατί ἔχουν τήν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τό Ἅγιον Πνεῦμα ὡς περιστέρα εἰκονίζεται μέ φτερά.

Ἐρχόμενο τό Ἅγιο Πνεῦμα λέει τό κείμενο τῶν Πράξεων «**Ἐγένετο ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ἦχος**». Ἡ λέξει Κατηχητικό πού τόσο σοκάρει στίς μέρες μας, προέρχεται ἀπό αὐτή ἐδῶ τήν ἔκφραση. Ἡ λέξη Κατηχητικό εἶναι σύνθετη καί προέρχεται ἀπό τίς λέξεις «κάτω + ἦχος». Ἦχος πού ἔρχεται ἀπό πάνω ἀπό τόν οὐρανό, πρός τά κάτω στούς ἀνθρώπους. Ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας πού ὀνομάζεται Κατήχηση εἶναι μία Πεντηκοστή.

Τό Ἅγιο Πνεῦμα ἦρθε καί μέ τή μορφή πυρίνων γλωσσῶν. Γιατί ἔτσι; Πολλές καί πάλι οἱ ἑρμηνεῖες. Ἡ γλώσσα ὑποδηλώνει ὁμιλία. Μέ τήν ὁμιλία, μέ τό κήρυγμα οἱ Ἀπόστολοι θά διέδιδαν τήν πίστη. **Τό Ἅγιο Πνεύμα μέ τήν μορφή τῶν γλωσσῶν δεικνύει στούς Ἀποστόλους τό καθ' ἑαυτό ἔργο τους πού εἶναι τό κήρυγμα**. Ὁ Σευῆρος λέει σχετικά «Ὑπέρ ἄλλου τινός οὐ δίδοται τό Πεῦμα ἐν εἴδει γλωσσῶν ἀλλ' ὑπέρ τοῦ τό κήρυγμα ἀνθῆ οὖν τῆς ἀποστολικῆς διδασκαλίας». Οἱ γλῶσσες ἦσαν διαμεριζόμενες. Μία ἦταν ἡ ρίζα καί οἱ γλῶσσες ἀποσπόνταν ἀπό τή μία αὐτή ρίζα. Ἕνα εἶναι τό Ἅγιο Πνεῦμα ἀπό τό ὁποῖο προέρχονται τά διάφορα χαρίσματα. Οἱ φανεῖσες γλῶσσες κάθησαν κάθε μιά στήν κεφαλή τῶν Ἀποστόλων πού ἦσαν στό ὑπερῶο. Ἐδῶ λέει ὁ Σευηριανός Γαβάλων ἔχουμε χειροτονία. Οἱ μαθητές χειροτονοῦνται Ἀπόστολοι ὅλης τῆς οἰκουμένης. **Τήν ἀπορία σέ ποιό μέρος τῆς οἰκουμένης θά πήγαινε ὁ κάθε Ἀπόστολος τήν λύνει ὁ τρόπος τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Στήν κεφαλή κάθε Ἀποστόλου κάθησε καί μιά γλῶσσα. Ἀπό τό εἶδος τῆς γλώσσας πού μιλοῦσε κάθε Ἀπόστολος καθοριζόταν καί ἡ χώρα στήν ὁποία θά πήγαινε γιά νά κηρύξει** (ἡ ἑρμηνεία αὐτή εἶναι τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου).

Ἀπό τήν ἡμέρα λοιπόν αὐτή τῆς Πεντηκοστῆς τό πλοῖο τῆς Ἐκκλησίας ἀρχίζει τό ταξίδι του στόν κόσμο καί τήν ἱστορία. Ἀπό τήν ἡμέρα αὐτή τό ὅραμα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἀρχίζει νά ἐξαπλώνεται στά πέρατα τῆς γῆς. Ὁ Θεός πλέον ἐπεμβαίνει δυναμικά μέσα στήν ἱστορία. Τό βιβλίο

Ἡ Ἱεραποστολή λοιπόν εἶναι καρπός της Πεντηκοστῆς καί ἐπενέργεια τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ἡ λέξις Ἱεραποστολή εἶναι μία λέξη μεγαλειώδης πού συγκινεῖ ὅλους μας καί κινεῖ τό ἐνδιαφέρον γιά μιά μεγαλύτερη πληροφόρηση καί εἰσαγωγή στόν κόσμο της. Καί μόνο ἡ λέξη Ἱεραποστολή

Στιγμιότυπο ἀπό τήν τράπεζα τοῦ Συνεδρίου ὅταν ὁ λόγος δόθηκε στόν κ. Κωνσταντῖνο Νιάρχο (δεξιά) Ὁμότιμο Καθηγητή Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ΕΚΠΑ.

τῶν Πράξεων περιγράφει τήν διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου καί τήν ἐπέκταση τῆς Ἐκκλησίας. **Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι ἐνεργοῦσαν κατά τό ἀνθρώπινο καί ταυτόχρονα συνεργοῦσε ἡ Θεία Χάρις. Καί «ἦν χείρ Κυρίου μετ' αὐτῶν». Μέσα στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας ὅλα εἶναι Θεανθρώπινα**. Αὐτή ἡ χείρ τοῦ Κυρίου, ἡ ἔνδοξος καί κραταιά κάνει τίς θαυμαστές ἀλλοιώσεις καί φέρνει σωτήρια ἀποτελέσματα. **Ὁ Θεός διά τῶν Ἀποστόλων πού γίνονται τά ὄργανά Του μεταμορφώνει τήν ἱστορία καί ἐπεκτείνει τήν βασιλεία Του**.

προκαλεῖ θαυμασμό, γοητεία, νοσταλγία. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος, πολλές φορές ἔχει πεῖ ὅτι: «Ἐκκλησία χωρίς Ἱεραποστολή εἶναι Ἐκκλησία χωρίς ἀποστολή». **Ὁ θεσμός τῆς Ἱεραποστολικῆς διακονίας εἶναι Θεοΐδρυτος. Μετά τήν Ἀνάστασή Του ὁ Ἰησοῦς Χριστός προτρέπει τούς μαθητές Του νά ξεχυθοῦν σ' ὁλόκληρη τήν οἰκουμένη καί νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο, τήν νέα πίστη**. Ὁ Εὐαγγελικός λόγος «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη, βαπτίζοντες

αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν», ἀποτελεῖ τήν διαχρονική βάση κάθε ἱεραποστολικῆς προσπάθειας.

Δόξα τῷ Θεῷ στούς χαλεπούς καιρούς πού ζοῦμε τό Ἱεραποστολικό φρόνημα ἐμπνέει Θεοπόθητες, καλοπροαίρετες καί εὐγενικές ψυχές. **Ἡ ὀρθόδοξη Ἱεραποστολή στίς μέρες μας, συγκρινόμενη μέ τό παρελθόν, θά μποροῦσαμε νά ἰσχυρισθοῦμε ὅτι γνωρίζει πρόοδο καί μεγάλη ἀκμή. Οἱ λαοί τῆς Ἀφρικῆς καί τῆς Ἀσίας, ἔχοντας δίψα καί πνευματικές ἀναζητήσεις, μέ ἀνιδιοτέλεια καί αὐθορμητισμό προσέρχονται στούς κόλπους τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, κατηχοῦνται, βαπτίζονται καί γίνονται συνειδητά μέλη της**. Ἀρκετοί Ἕλληνες κληρικοί ὅλων τῶν βαθμῶν μέ πνεῦμα αὐταπαρνήσεως καί αὐτοθυσίας, ἀναλώνονται καί ὑπηρετοῦν τό ἰδεῶδες τῆς Ἱεραποστολῆς.

Δημιουργήθηκαν νέες Ἐπισκοπές καί Μητροπόλεις ἀναβαθμίστηκαν παλαιές, ἀπό τόν κορβανᾶ τῶν πτωχῶν ἀλλά εὐσεβῶν Ἑλλήνων ὅπου γῆς χτίζονται συνεχῶς Ἐκκλησίες, Σχολεῖα, Ὀρφανοτροφεῖα καί ἄλλα πολλά εὐαγῆ φιλανθρωπικά ἱδρύματα. Διαρκῶς πρός τίς ἱεραποστολικές χῶρες τῆς Ἀφρικῆς καί τῆς Ἀσίας παρά τήν ὑφιστάμενη οἰκονομική κρίση, ρέει χρῆμα καί ὅτι ἄλλο χρειάζεται. Αὐτή ἡ κίνηση θά μποροῦσε νά χαρακτηρισθεῖ ὡς ἕνα μεγάλο θαῦμα τῆς προνοητικῆς ἀγάπης καί δυνάμεως τοῦ Παναγάθου Θεοῦ.

Οἱ σύνεδροι μὲ ἀμείωτο ἐνδιαφέρον παρακολουθοῦσαν ὅλες τὶς ὁμιλίες τοῦ συνεδρίου.

Ὄντως ἀγαπητοί, ἡ Ἱεραποστολή εἶναι ἕνα ἀκατανόητο θαῦμα. Εἶναι ἕνα παράδοξο μυστήριο. Εἶναι μία ὑπερφυσική καί ὑπέρλογη κατάσταση. Εἶναι ἕνα ἰδιαίτερο χάρισμα πού δίδεται ἀπό τό Ἅγιον Πνεῦμα γιά τήν οἰκοδομή τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καί πρός δόξαν τοῦ Θεοῦ.

«**Μακάριοι καί τρισμακάριοι ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ κληρικοί, μοναχοί καί λαϊκοί οἱ ὁποῖοι ἐξέρχονται ἐκ τῆς γῆς καί τῆς συγγενείας των**» **καί πορεύονται μακράν γιά νά μεταδώσουν τό φῶς τοῦ Χριστοῦ στούς ἐν σκότει καί σκιᾶ θανάτου καθημένους**. Ὅμως τροπικά ὅλοι οἱ πιστοί, ὅλοι οἱ χριστιανοί μποροῦν καί ἔχουν

τή δυνατότητα νά γίνουν ἱεραπόστολοι. **Καί πότε κάποιος γίνεται ἀληθινός ἱεραπόστολος; Ὅταν ἀγωνίζεται νά μεταμορφωθεῖ ἐσωτερικά-ψυχικά καί ὅταν στή συνέχεια ἐπεκτείνει αὐτή τήν μεταμόρφωση στόν κόσμο**. Τότε αὐτός ὁ ἄνθρωπος γίνεται, ὅπως τονίζει ἕνας σύγχρονος Θεολόγος, ὁ μεγαλύτερος εὐεργέτης τῆς ἀνθωπότητας.

Ὁ μοναχός μέ τό κομποσχοίνι του, ὁ ἱερεύς μέ τήν Θεία Λειτουργία, ὁ Χριστιανός μέ τόν καθημερινό του ἀγῶνα καί ὁ ἱεραπόστολος μέ τίς πολλές του θυσίες, ὅλοι διακονοῦν, ἐξυπηρετοῦν καί ἀναδεικνύουν τό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς, ἀφοῦ κατά τήν ὑμνολογία τῆς Πεντηκοστῆς «ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας».

Κατά συνέπεια ἡ ἱεραποστολή εἶναι προνόμιο καί εἰδικότητα μερικῶν, αὐτῶν πού κλήθηκαν ἀπό τόν Θεό, ἀλλά εἶναι καί ὅραμα ὅλων. Τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας πού ἀγωνίζονται νά ἐφαρμόσουν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί νά πετύχουν τήν σωτηρία τους κάνουν μία διαφορετική ἱεραποστολή καί ἀπολαμβάνουν τήν πλουσιοπάροχη εὐλογία καί χάρη τοῦ Θεοῦ.

Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι πού ἀπό τά παλαιά χρόνια φωτίσαμε τά ἄλλα ἔθνη, κηρύξαμε τήν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Εὐαγγελίου, πού τίς τελευταῖες δεκαετίες ὀργώσαμε τήν μαύρη Ἤπειρο, **καλούμαστε τώρα νά ἐπανευαγγελισθοῦμε καί νά κατηχήσουμε αὐτό τόν τόπο, τήν ἴδια μας τήν Πατρίδα**. Ἡ κατάσταση στήν Ἑλλάδα σήμερα δέν εἶναι καθόλου καλή. Πρέπει **ὅσοι πονᾶμε αὐτό τόν τόπο νά ἀσχοληθοῦμε μέ τήν ἐσωτερική ἱεραποστολή**. Τό σοβαρότερο πρόβλημα πού ἀντιμετωπίζει σήμερα ἡ Πατρίδα εἶναι τό **δημογραφικό** καί ἡ **ὑπογεννητικότητα**. Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τά λιγώτερα παιδιά στά Βαλκάνια. Ἡ ὑπογεννητικότητα ὀφείλεται σέ δύο λόγους: 1) ἀποφυγή τῆς τεκνογονίας καί 2) τό φοβερό ἁμάρτημα τῶν ἐκτρώσεων. Κλαίει ἡ Ἑλλάδα καί στενάζει σάν ἄλλη Ραχήλ γιά τά παιδιά της πού σφάζονται καί πετιοῦνται καθημερινά στά σκουπίδια. Καί τό παράδοξο εἶναι ὅτι ὄχι μόνο δέν θεωρεῖται ἁμάρτημα ἀλλά καί χρηματοδοτεῖται ἀπό τό Κράτος. Οἱ σκοτεινές δυνάμεις, οἱ ἐχθροί τῆς Ἐκκλησίας ἀλλά καί τῆς Ἑλλάδος, ἔχουν στόχο καί σκοπό νά ἀλλοιώσουν τήν ὁμοιογένεια τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ.

Γι' αὐτό καί συνεχῶς μᾶς στέλνουν ἀναρίθμητους λαθρομετανάστες μουσουλμάνους. Ἐκεῖνοι αὐξάνονται καί ἐμεῖς μειωνόμαστε δραματικά. Ὑπάρχει κίνδυνος σέ μερικά χρόνια νά συμβεῖ τό ἀπροσδόκητο νά εἴμαστε μειονότητα μέσα στήν ἴδια μας τήν πατρίδα. Ἐδῶ καί τώρα ἀπαιτεῖται ἀφύπνηση γρήγορη καί διάκριση. **Ὁ ἀφελληνισμός τῶν κατοίκων τῆς χώρας γίνεται συστηματικά ἐδῶ καί πολλά χρόνια ἀπό αὐτούς πού μᾶς κυβερνοῦσαν**.

Ἦταν δέ τόσο ἀπροκάλυπτες οἱ προθέσεις τῶν πολιτικῶν μας ὥστε ἔφθασαν στό σημεῖο νά λένε ὅτι, γιά νά ἔλθει στήν Ἑλλάδα ἡ πρόοδος καί ἡ ἀνάπτυξη θά πρέπει οἱ Ἕλληνες νά μήν εἶναι πλέον Ἕλληνες.

Κύτταρο τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας ἦταν πάντοτε ἡ Οἰκογένεια. **Ἡ πατροπαράδοτη οἰκογένεια σήμερα διέρχεται βαθύτατη κρίση**. Τροποποιήθηκε ὁ θεσμός τῆς παραδοσιακῆς οἰκογένειας. Ἐπεκράτησε στίς δύο τελευταῖες γενέες ἡ ἠθική σήψη καί παραλυσία. **Τά ποι-**

κίλα σαρκικά ἁμαρτήματα ἔγιναν ἕνα ὁρμητικό ποτάμι πού μᾶς παρέσυρε καί μᾶς ὁδήγησε στήν πνευματική καταστροφή. Βλέποντας τούς ἀνθρώπους σήμερα νά ἁμαρτάνουν ἀσύστολα καί μέ θράσος νά καυχῶνται, μᾶς ἔρχεται στό νοῦ ὁ εὐαγγελικός ἐκεῖνος λόγος ὅτι στίς ἔσχατες ἡμέρες οἱ ἄνθρωποι θά καταντήσουν σάρκες ὅπως ἦσαν τήν ἐποχή τοῦ Νῶε «τρώγοντες καί πίνοντες γαμοῦντες καί ἐκγαμίζοντες», καθώς ἐπίσης καί τόν ἄλλο λόγο τοῦ Προφήτου Ἱερεμίου στήν Παλαιᾶ Διαθήκη «Ἡ χώρα εἶναι γεμάτη ἀπό μοιχούς. Σ' αὐτόν τόν οἶκο μου βρῆκα αἰσχρά πράγματα. Πολλοί νέοι συζοῦν γιά μεγάλο χρονικό διάστημα, ἄλλοι παραμένουν ἀστεφάνωτοι, μερικοί κάνουν μόνο πολιτικό γάμο καί ἀρκετοί ὑπογράφουν σύμφωνο ἐλεύθερης συμβίωσης. Τά παιδιά ἔπαψαν γιά πολλούς νά εἶναι καρπός τῆς εὐλογίας τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου. Εἴδαμε τό καινούργιο φαινόμενο νά γίνεται γάμος μαζί μέ τήν βάπτιση. Αὐτή ἡ κατάσταση εἶναι ἀπαράδεκτη, συνιστᾶ ἀσέβεια καί βλασφημία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διότι τό ἕνα μυστήριο προϋποθέτει τό ἄλλο. Ἡ παιδοποιία εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς εὐλογίας τοῦ γάμου. Ἡ Ἐκκλησία διαχρονικά ὑμνεῖ καί μακαρίζει τόν ἐν Χριστῷ γάμο λέγοντας Τίμιος ὁ γάμος καί ἡ κοίτη ἀμίαντος». Ἄλλοτε κάθε σπίτι ἦταν καί μία οἰκογένεια. Οἰκογένεια πολύτεκνη καί καλλίτεκνη.

Ἕνας περιηγητής τόν καιρό τοῦ 1821 ἔφτασε μέχρι τά ὀρεινά τοῦ Μοριὰ καί φιλοξενήθηκε σέ μιά καλύβα. Καρέκλα νά καθήσουν δέν εἶχαν. Ὅταν ὅμως νύχτωσε ὁ πατέρας μέ τά ἑπτά παιδιά λέει: «Γονατίστε». Γονάτισαν ὅλοι καί ἔκαναν τό Ἀπόδειπνο. Ὁ ἕνας εἶπε τό «Βασιλεῦ Οὐράνιε», ὁ ἄλλος τό «Ἅγιος ὁ Θεός», ὁ μικρός ἔλεγε τό «Κύριε ἐλέησον», ὁ μεγαλύτερος τό «Πιστεύω». Τέλος ὅλοι εἰρηνικοί καί ἀδελφωμένοι πῆγαν γιά ὕπνο. Τότε ὁ ξένος σκέφτηκε καί εἶπε: «Νά γιατί αὐτός ὁ τόπος ἀντέχει. Οἰκογένεια πού τά μέλη τους προσεύχονται διάβολος δέν τήν ἀγγίζει».

Σήμερα ἔχουμε οἰκογένειες προσευχόμενες; Δυστυχῶς ἔσβησε τό καντήλι ἀπό τό εἰκονοστάσι καί τό λιβανιστήρι τῆς γιαγιᾶς καί τῆς μάννας ἐξέλιπε μέ τό εὐῶδες θυμίαμα. **Μέ παράπονο ὁ Χριστός ψιθυρίζει χωρίς νά ἐκβιάζει τήν ἐλευθερία τῶν νέων ζευγαριῶν, τόν εὐαγγελικό ἐκεῖνο λόγο πού εἶπε κάποτε στόν Ζακχαῖο**: «**Σήμερον ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ μὲ μεῖναι**». **Γιά νά εἰσέλθει στά σπίτια μας ἡ χαρά, ἡ εἰρήνη καί ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ θά πρέπει νά Χριστοποιήσουμε καί Ἐκκλησιοποιήσουμε τήν Οἰκογένεια**. Ὁ Χριστός τίς τελευταῖες δεκαετίες μεθοδικά ἐξοβελίστηκε καί ἐκδιώχθηκε καί ἀπό τήν παιδεία. Τά Σχολεῖα σήμερα δέν εἶναι ἐκπαιδευτήρια τῆς ἀρετῆς. Δέν διαπλάθουν χαρακτῆρες. Δέν μορφώνουν τόν Χριστό στίς ψυχές τῶν Ἑλληνοπαίδων. Δέν καλλιεργοῦν ἠθικά καί θρησκευτικά τά παιδιά μας. Τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν ὑποβαθμίστηκε καί ἀπό Κατηχητικό καί ὁμολογιακό πού ἦταν, μετατράπηκε σέ Θρησκειολογία. **Ὁ Ἱερός Χρυσόστομος θέλει τά σχολεῖα φροντιστήρια τῆς ἀρετῆς πού τά παιδιά θά διδάσκονται τήν τέχνη καί τήν ἕξι τῆς ἀρετῆς**.

Οἱ ψυχές τῆς μαθητιώσης νεολαίας σήμερα δυστυχῶς εἶναι ἄδειες ἀπό τίς πνευματικές ἀξίες, τίς ἠθικές ἀρχές καί τά Ἑλληνοχριστιανικά ἰδεώδη, μέ τά ὁποῖα τράφηκαν καί γαλουχήθηκαν οἱ προηγούμενες γενεές.

Ἡ ἀκατάλληλη πνευματική τροφοδότηση τῆς νεολαίας καί ἡ ἀπογαλάκτησή της ἀπό τά ζώπυρα τῆς Ἑλληνορθοδόξου παραδόσεως ἔφερε τήν σταδιακή διαφθορά της. Καρποί αὐτῆς τῆς διαφθορᾶς εἶναι ὅλα τά δυσάρεστα φαινόμενα πού συναντᾶμε καθημερινά σέ μεγάλο βαθμό: ναρκωτικά, πορνεία, ἀσωτία, ἀλκοόλ, ἐγκλήματα, βία κοκ.

Ἀπό τό 2010 ἐμφανίσθηκε στήν Ἑλλαδα ἡ λεγόμενη οἰκονομική κρίση. Εἶναι μία μάστιγγα πού κλυδωνίζει καί βασανίζει πολλούς συνανθρώπους μας. Καί στό ἐρώτημα γιατί φτάσαμε σέ αὐτή τήν κατάσταση, ἡ ἀπάντηση εἶναι ὅτι πληρώνουμε τό τίμημα τῆς ἀποστασίας μας ἀπό τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. **Τό πρόβλημα τῆς Κρίσεως ἐκτός ἀπό οἰκονομικό εἶναι πρωτίστως ἠθικό, πνευματικό καί κοινωνικό. Χάσαμε τόν προσανατολισμό μας. Πάθαμε πνευματική ἄνοια. Ἐγκαταλείψαμε τό δρόμο πού βάδισαν οἱ πατέρες μας**. Ἕνας Ἱεράρχης τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἔγραφε πρό ὀλίγων ἐτῶν: «Θεέ μου, λυπήσου τήν χώρα μας. Ἡ Ἑλλάδα κατοικεῖται ἀπό παράφρονες. Δός μας σύνεση. Δός μας τήν μεταξύ μας ἀγάπη. Περίσσευσε τό μίσος».

Ἔτσι ἔχουν τά πράγματα στήν Πατρίδα μας, ἀγαπητοί ἀδελφοί. Αὐτή εἶναι ἡ φωτογραφία τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος. Στίς καρδιές τῶν ὑγιῶς σκεπτόντων κυριαρχεῖ ἡ ἀγωνία. Τί θά γίνει ἄραγε ἐτοῦτος ὁ τόπος; Ὁ τόπος πού πρίν λίγα χρόνια μοσχοβολοῦσε ἀπό ἁγιότητα, ἀρετή, παράδοση, φιλότιμο καί Ἑλληνικότητα. **Ἄς μήν ἀπελπισθοῦμε καί ἄς μήν ἀπογοητευθοῦμε. Ὁ Πατροκοσμᾶς ὁ Αἰτωλός μᾶς φωνάζει: δῶστε τά ὅλα ἐκτος ἀπό δύο: τόν Χριστό καί τήν ψυχή σας. Αὐτά δέν μπορεί νά μᾶς τά κλέψει κανείς ἐκτός καί ἄν τά δώσουμε μέ τήν θέλησή μας**.

Δέν θά ἤθελα νά κλείσω μέ μελαγχολικούς καί καταθλιπτικός συλλογισμούς, ἀλλά μέ κατά Θεόν αἰσιόδοξους καί ἐλπιδοφόρους. Παρ' ὅλη τήν ἄσχημη καί ἁμαρτωλή κατάσταση που ἐπικρατεῖ ὑπάρχει ἀκόμη προοπτική, ὅραμα, σωτηρία. **Ἡ ἐλπίδα καί ἡ σωτηρία μας εἶναι δύο ἁγιογραφικοί στίχοι: 1) «Μετανοεῖτε» καί 2) «Ζῆ Κύριος ὁ Θεός». Ἀντί νά καταριώμαστε τό πυκνό σκοτάδι ἄς ἀγωνισθοῦμε ὅλοι μας νά γίνουμε κεριά ἀναμμένα πού θά φωτίζουν. Νά ἡ μορφή τῆς σύγχρονης Ἱεραποστολῆς στήν Πατρίδα. Νά γίνουμε ἀναμμένα κεριά πού θά διαλύσουμε τό σκότος**. Ὑπάρχει στήν Ἑλλάδα ἀκόμη τό λεῖμα, ἡ καλή μαγιά, ἡ μικρή ζύμη πού ἔχει τήν δύναμη νά ζυμώσει ὅλο τό φύραμα τῆς διεφθαρμένης κοινωνίας. Ὑπάρχουν εὐσεβεῖς νέοι, ἐνσυνείδητοι δάσκαλοι, τίμιοι οἰκογενειάρχες, φωτισμένοι καί ἐνάρετοι κληρικοί, πιστοί ἐπιστήμονες, ἀφοσιωμένοι καί ἀγνοί πατριῶτες πού πονοῦν καί ἀγαποῦν αὐτόν τόν τόπο.

Ὅλοι αὐτοί ἄς ἑνωθοῦν καί τότε θά γίνει τό θαῦμα.

Μέ τήν χάρη τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τίς πρεσβεῖες τῶν Ἁγίων, τίς εὐχές τῶν προαπελθόντων πατέρων ἄς ξαναζυμώσουμε τήν Πατρίδα γιά νά ἀνατείλει μία νέα Ἑλλάδα, ἡ Ἑλλάδα τῆς δόξης καί τοῦ μεγαλείου. «Ἡμεῖς δέ ἐν ὀνόματι Κυρίου μεγαλυνθησόμεθα».

Ἀρχιμανδρίτης
π. Νεκτάριος Καλύβας
Ἱεροκήρυκας Ἱ. Μητροπόλεως
Φωκίδος καί Ἐφημέριος Ἰτέας

Οἱ αἱρέσεις καί τά σχίσματα, πληγές στό Ἅγιο σῶμα τῆς Ἐκκλησίας

(Περίληψις τῆς εἰσηγήσεως)

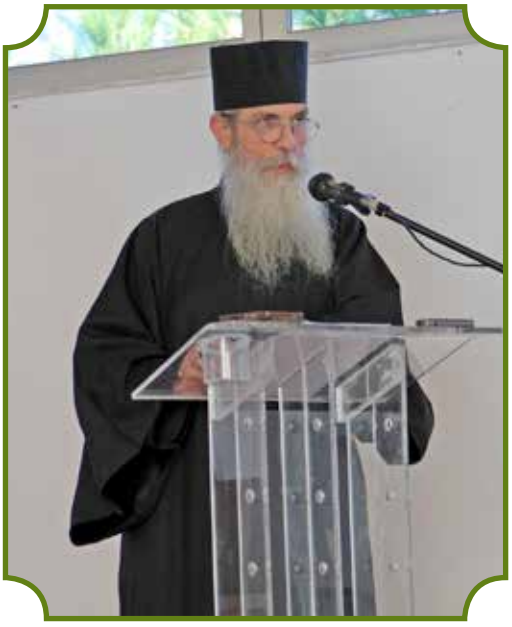

Ὁ π. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης στό βῆμα τοῦ συνεδρίου παρουσιάζει τήν εἰσήγησή του.

Ἡ ἑνότης τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ σώματος εἶναι ἀπό τά οὐσιωδέστερα γνωρίσματα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἑνότης αὐτή εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς κοινῆς πίστεως τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ἐκφράζεται ὡς ἐκκλησιαστική κοινωνία τῶν πιστῶν ἀλλά καί τῶν κατά τόπους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, πού ἀπαρτίζουν (ὄχι ἀθροιστικῶς) τήν Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία.

Ἡ ὕπαρξι ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας καί ἑνότητος προϋποθέτει τήν ἑνότητα στήν πίστι, στή λατρεία καί στή διοίκησι, συνοδεύεται δέ καί ἀπό ἁπτά ἐξωτερικά στοιχεῖα.

Αὐτά εἶναι:

1) Ἡ κοινωνία ἐκ τοῦ ἑνός Ποτηρίου, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἐν τῇ Θείᾳ Εὐχαριστίᾳ καί ἐν τῷ Ἐπισκόπῳ ἑνότητος.

2) Ἡ ἐγγραφή τῶν Ἐπισκόπων τῶν Αὐτοκεφάλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν στά Δίπτυχα.

3) Τά Εἰρηνικά Γράμματα, πού ἀνταλλάσσουν οἱ Προκαθήμενοι τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

4) Ἡ καθολικότης τῶν ποινῶν. Ποινές πού ἐπιβάλλονται ἀπό μία τοπική Ὀρθόδοξο Ἐκκλησία ἔχουν ἰσχύ καί στίς ὑπόλοιπες.

Ἐάν παύσῃ νά ὑφίσταται ἡ ταύτισι στήν πίστι, δημιουργοῦνται οἱ προϋποθέσεις διασπάσεως καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας. Μέ ἄλλα λόγια, ὅταν ὑπάρξῃ παρέκκλισι στά θέματα τῆς πίστεως, δηλαδή ὅταν ὑπάρξῃ πτῶσι σέ **αἵρεσι**, τότε ἔχουμε ἐν δυνάμει διάσπασι τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας. Ἡ ἐν δυνάμει αὐτή διάσπασι καθίσταται καί ἐνεργείᾳ διάσπασι, ὅταν ὑπάρξῃ ὁριστική καί τελεσίδικη συνοδική ἀπόφασι καταδίκης τῶν αἱρετικῶν ἤ σχισματικῶν καί ἀποκοπή τους ἀπό τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Τότε ἔχουμε τήν κατάστασι τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκοινωνησίας.

Βέβαια κατ' ἀκρίβειαν ἡ ἑνότης τῆς Ἐκκλησίας ὡς σώματος τοῦ Χριστοῦ δέν διασπᾶται ποτέ. **Κατ' ἀκρίβειαν δέν ἔχουμε διάσπασι καί χωρισμό τῆς**

Ἐκκλησίας, ἀλλά χωρισμό ἀπό τήν Ἐκκλησία.

Οἱ ὁριστικῶς χωριζόμενοι ἀπό τήν Ἐκκλησία κατ' αὐτόν τόν τρόπο, δέν ἀποτελοῦν πλέον Ἐκκλησία ἀλλά «συναγωγή πονηρευομένων» (Ψαλμός 21, 17). Αὐτοί δέν ἔχουν πλέον Ἀποστολική διαδοχή οὔτε ἱερωσύνη, ἄρα οὔτε ἁγιαστική Χάρι καί μυστήρια.

Ὁ Μ. Βασίλειος στήν πρώτη κανονική ἐπιστολή του κάνει τή διάκριση, πού κατέστη κλασική, μεταξύ αἱρέσεως, σχίσματος καί παρασυναγωγῆς. Γράφει: «Ὅθεν τάς μέν αἱρέσεις ὠνόμασαν, τά δέ σχίσματα, τάς δέ παρασυναγωγάς. **Αἱρέσεις** μέν τούς παντελῶς ἀπερρηγμένους καί κατ' αὐτήν τήν πίστιν ἀπηλλοτριωμένους, **σχίσματα** δέ τούς δι' αἰτίας τινάς ἐκκλησιαστικάς καί ζητήματα ἰάσιμα πρός ἀλλήλους διενεχθέντας, **παρασυναγωγάς** δέ τάς συνάξεις τάς παρά τῶν ἀνυποτάκτων πρεσβυτέρων ἤ ἐπισκόπων καί παρά τῶν ἀπαιδεύτων λαῶν γινομένας. Οἷον εἴ τις ἐν πταίσματι ἐξετασθείς ἐπεσχέθη τῆς λειτουργίας καί μή ὑπέκυψε τοῖς κανόσιν, ἀλλ' ἑαυτῷ ἐξεδίκησε τήν προεδρίαν καί τήν λειτουργίαν καί συναπῆλθον τούτῳ τινές καταλιπόντες τήν καθολικήν Ἐκκλησίαν, παρασυναγωγή τό τοιοῦτον. Σχίσμα δέ τό περί τῆς μετανοίας διαφόρως ἔχειν πρός τούς ἀπό τῆς Ἐκκλησίας. Αἱρέσεις δέ οἷον ἡ τῶν Μανιχαίων, καί Οὐαλεντίνων, καί Μαρκιωνιστῶν, καί αὐτῶν τούτων τῶν Πεπουζηνῶν· εὐθύς γάρ περί αὐτῆς τῆς εἰς Θεόν πίστεως ἡ διαφορά»[1].

Ἡ διάκρισι αὐτή ἀπαντᾶται καί στούς παλαιοτέρους Πατέρας, καθώς ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης[2].

Ἡ ἀποκοπή τῶν αἱρετικῶν εἶναι καί αὐτή πράξις ἀγάπης. Ἡ Ἐκκλησία ἀποστρέφεται καί βδελύσσεται τήν αἵρεσι, ἀλλά δέν μισεῖ τούς αἱρετικούς. Ὅσα μέτρα ἔχει θεσπίσῃ «ἐναντίον» τους, ἐάν ἐξεταστοῦν σέ βάθος εἶναι ὑπέρ αὐτῶν. Σκοπό ἔχουν νά τούς βοηθήσουν νά συνειδητοποιήσουν τήν πλάνη στήν ὁποία ἔχουν περιπέσει.

Ἐνδιαφέρουσες ἦταν οἱ παρεμβάσεις τῶν συνέδρων μετὰ τὸ πέρας κάθε εἰσήγησης.

Γιά νά κατορθωθῇ ἡ ἐν ἀληθείᾳ ἕνωσι, γιά τήν ὁποία πάντοτε εὔχεται ἡ Ἐκκλησία, θά πρέπῃ οἱ ἐπιθυμοῦντες νά ἐπανέλθουν στήν Ἐκκλησία, αἱρετικοί ἤ σχισματικοί νά μετανοήσουν καί νά ἀποβάλουν καί ἀποκηρύξουν (καί ἐγγράφως) τίς αἱρετικές διδασκαλίες τους. Ἡ μετάνοιά τους αὐτή θά πρέπῃ νά

1. Ἐπιστ. 188, 1, P.G. 32, 665AB. Ε.Π.Ε. 1, 184.
2. *Πηδάλιον*, Κανών α΄ Μ. Βασιλείου, ἑρμηνεία Ἁγ. Νικοδήμου. σελ. 588.

εἶναι εἰλικρινής καί γνησία. Σέ ἀντίθετη περίπτωσι, ἐάν δηλαδή ἡ μετάνοια δέν εἶναι πραγματική ἀλλ' ἐλαύνεται ἀπό σκοπιμότητες, δέν θά εἶναι πραγματική καί ἡ ἕνωσι. Ἡ ψευδής αὐτή ἕνωσι δέν θά διαρκέσῃ πολύ, διότι ἀργά ἤ γρήγορα θά ἐκδηλωθοῦν καί πάλιν οἱ κακόδοξες διδασκαλίες.

Στιγμιότυπο ἀπό τήν Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς, ἱερουργούντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ, Πνευματικοῦ Πατρός τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Ἐάν δέν ὑπάρξῃ εἰλικρινής μετάνοια, καμμία Σύνοδος, ἔστω καί Οἰκουμενική, δέν ἔχει τό δικαίωμα νά ἄρῃ ἀναθέματα κατά τῶν ἐμμενόντων στίς πλάνες των αἱρετικῶν καί νά ἀποκαταστήσῃ – τεχνητῶς καί ὄχι ἐν ἀληθείᾳ– τήν ἐκκλησιαστική κοινωνία.

Τότε ἔχουμε ἐφαρμογή τοῦ μοντέλου τῆς Πανθρησκείας τῆς «Νέας Ἐποχῆς», ἡ ὁποία θεωρεῖ ὅλα τά δόγματα καί ὅλες τίς θρησκεῖες ὡς ἐξ ἴσου νομίμους τρόπους καί δρόμους προσεγγίσεως τοῦ θείου. Μία τέτοια ἕνωσι, κρινομένη μέ βάσι τά σαφῆ πατερικά κριτήρια, εἶναι ὄχι ἁπλῶς ἀπαράδεκτη ἀλλά καί βδελυρά ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Ὁ τρόπος τῆς ἐπανεντάξεως τῶν ἐπιστρεφόντων αἱρετικῶν στήν Ἐκκλησία ἀποφασίζεται συνοδικῶς. Τό συνηθέστερο θέμα, πού γίνεται ἀντικείμενο συζητήσεως σ' αὐτές τίς περιπτώσεις, εἶναι τό ἐάν θά γίνῃ δεκτό τό βάπτισμα τῶν αἱρετικῶν ἤ ὄχι.

Σ' αὐτά τά θέματα, ὡς γνωστόν, ἔχουμε τήν **ἀκρίβεια**, ἡ ὁποία θά πρέπῃ νά εἶναι ὁ κανόνας (τό γενικῶς ἰσχῦον) ἀλλά σέ συγκεκριμένες περιπτώσεις ἔχουμε καί τήν **οἰκονομία**, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἐξαίρεσι τοῦ κανόνος. Ὅταν ἡ οἰκονομία ἀπό ἐξαίρεσι γίνῃ κανόνας, τότε συνήθως ὑπάρχει κάποια παθολογία στό ἐκκλησιαστικό σῶμα, ἡ ὁποία θά πρέπῃ νά ἀναζητηθῇ καί νά ἰατρευθῇ.

Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης
Δρ. Θεολογίας, Πτ. Φιλοσοφίας

Η αυθεντική παιδεία ως βασικός πυλώνας του σημερινού σχολείου και η Αγία Ορθόδοξος Καθολική Εκκλησία μας

Εισαγωγή

Ζούμε σε μια εποχή σύγχυσης εξαιτίας της παρατηρούμενης ανάμειξης ιδεολογιών, βιοθεωριών, τυποποιημένων οραμάτων, εμπορευματοποιημένων πολιτικών σχημάτων και ποικίλων ευρημάτων της καλούμενης μετανεωτερικότητας.

Στο σημερινό σχολείο σε σχέση με την προσφορά στους μαθητές Παιδείας και μάλιστα Αυθεντικής, γενικά θα ήθελα να υπενθυμίζω τα ακόλουθα:

1. Ο Κωστής Παλαμάς σημειώνει: «***Πες μου τι σχολεία έχεις, για να σου ειπώ τι λαός είσαι***».
2. **Ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, προφητικά υπενθυμίζει σε εμάς τους Νεοέλληνες, ότι: «*Θα βγουν πράγματα από τα σχολεία που ο νους ... δεν φαντάζεται*».**
3. **Ο Παπουλάκος, επισημαίνει σε όσους φαίνεται να διακατέχονται από ένα δουλοπρεπές νεογραικικό πνεύμα πως: «*Τ' άθεα γράμματα είναι η ρίζα κάθε συμφοράς ...Τ' άθεα γράμματα υφαίνουνε το σάβανο του γένους*...».**

Α΄

Τόσο το **σχολείο όσο και η εκπαίδευση** γενικότερα στηρίζονται, ή μάλλον, οφείλουν να στηρίζονται σε δύο **ΒΑΣΙΚΟΥΣ ΠΥΛΩΝΕΣ**:

1. **Ο ΠΡΩΤΟΣ** είναι **η Αυθεντική Παιδεία και η δια της, μέσω αυτής ανάδειξη του σχολείου σε διδασκαλείο ΑΡΕΤΩΝ, καλλιέργεια του ήθους των μαθητών.**

Ο κ. Ιωάννης Κογκούλης Ομότιμος Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ αναπτύσσει το θέμα του.

2. **Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ αφορά στην καλλιέργεια δεξιοτήτων στους μαθητές και γενικότερα στις επιστημονικές εξειδικεύσεις τους**.

Ο δεύτερος πυλώνας κυριαρχεί στο χώρο του σχολείου και μάλιστα κατά τρόπο μονομερή. Μας ενδιαφέρει ο πρώτος πυλώνας, η Αυθεντική Παιδεία, ο οποίος απουσιάζει κατά τρόπο προκλητικό.

Ποια είναι η έννοια της Παιδείας; Η *Παιδεία*, ούσα **πάντοτε** προσανατολισμένη προς συγκεκριμένους σκοπούς, νοείται κυρίως μεν ως *εκπαίδευση* με στόχο πρωτίστως τη μάθηση, αλλά πρωτίστως ως *μόρφωση* και ως *καλλιέργεια ήθους*.

Στο χώρο του σχολείου οι μαθητές, ιδιαίτερα στις μέρες μας, έχουν ανάγκη από «*αισθητήρια γεγυμνασμένα προς διά-*

κρισιν καλού τε και κακού» (Εβρ. 5,16), έχουν ανάγκη από την προσφορά σε αυτούς Παιδείας. Ποιας όμως Παιδείας και μάλιστα όταν αυτή κατά τον άγιο Μέγα Βασίλειο, η *«ωφέλιμος παιδεία»* βρίσκεται στον αντίποδα *«της ανοήτου και βλαβεράς»*;

Η *«ωφέλιμος παιδεία»* ή η Αυθεντική Παιδεία διακρίνεται από το είδος των προσανατολισμών της. Συγκεκριμένα, στο Δυτικό χριστιανικό κόσμο η παιδεία, κατά τον άγιο Ιουστίνο Πόποβιτς, ως επιφανειακή και εξωδερμική, *«μεταβάλλει τον άνθρωπο εις ένα ευγενές, αλλά πονηρόν, ανθρωπόμορφον θηρίον ...»*.

Αιτία αυτής της κατάστασης είναι απόρροια της μετακίνησης του κέντρου της Παιδείας από τη **Θεανθρωποκεντρικότητα και τη Χριστοκεντρικότητα,** στο απλά καλούμενο **ανθρωπιστικό ιδεώδες.**

Ο θεανθρωποκεντρικός ή Χριστοκεντρικός προσανατολισμός της παιδείας απορρέει από το γεγονός ότι, κατά τον άγιο Ιωάννη τον Δαμασκηνό, ο Θεάνθρωπος Χριστός είναι *«ο κατ' εξοχήν καινός και κατ' εξοχήν εις μοναδικός καινός υπό τον ήλιον»*. Η εν λόγω Παιδεία συμβάλλει, ώστε, κατά τον άγιο Ιουστίνο Πόποβιτς, να γνωρίσει ο άνθρωπος *«τον "θεοειδή" σκοπό και την έννοια της υπάρξεώς του...»*.

Ειδικότερα, στον ελληνορθόδοξο χώρο το ιδεώδες του ήρωα και του καλού καγαθού *«συμπληρώνεται...με **το ιδεώδες του αγίου**. Με βάση **το ιδεώδες του αγίου**, η Παιδεία, η αγωγή και η εκπαίδευση αντιμετωπίζονται οντολογικά, αποβλέποντας... στο να ζει ... μέσα μας ο Χριστός.... **Μια τέτοια Παιδεία δεν αρκείται στην απλή πληροφόρηση, στον καταρτισμό, στην κοινωνική καταξίωση, ή απλώς στην καλή συμπεριφορά των μαθητών, αλλά στον εξαγιασμό της ζωής τους**»*.

Η απουσία της Αυθεντικής Παιδείας και της, μέσω αυτής ανάδειξης του σχολείου σε διδασκαλείο ΑΡΕΤΩΝ, καλλιέργειας του ήθους των μαθητών έχει ως αποτέλεσμα:

- ***Να βγαίνουν από τα σχολεία μας ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ πνευματικά ανάπηροι, ικανοί για όλα.***

Β΄

Μετά τα ανωτέρω δημιουργείται το ακόλουθο πρόβλημα. Η Αυθεντική Παιδεία, για την οποία κάναμε λόγο αφορά στην Αγία Ορθόδοξο Καθολική Εκκλησία μας. Όμως σήμερα πολλοί κάνουν λόγο για **«ευρωπαϊκά ουδετερόθρησκο κράτος»**, ή άλλοι, για **«κοσμικό κράτος» και επομένως** «**ουδέτερο-κοσμικό**» σχολείο**. Όμως δεν αναφέρουν ποιο θα πρέπει να είναι το ήθος πολιτών που οφείλει να το απαρτίζει**.

Στο σημείο αυτό τονίζουμε τα ακόλουθα:

Η Ορθόδοξη Καθολική Εκκλησία υπήρξε η κιβωτός, η οποία διέσωσε το Γένος μας, η Ιερή Λήκυθος που διεφύλαξε τα ιερά και τα όσια της Φυλής μας. Γλώσσα και ορθόδοξη πίστη υπήρξαν τα βασικά γνωρίσματα της ελληνικής μας ταυτότητας καθόλη τη διάρκεια της μακραίωνης του σκλαβωμένου λαού δουλείας του, αλλά παράλληλα και το σημείο μνήμης και αναφοράς για την απελευθέρωσή του.

Οι σύγχρονοι νεογενίτσαροι δεν δικαιούνται να καταστρατηγούν τα δικαιώματα της Ορθόδοξης Καθολικής Εκκλησίας που είναι υπεύθυνη για τη διαπαιδαγώγηση των μελών της σε κάθε εκπαιδευτικό χώρο, όπως είναι αυτός του σχολείου. Εξάλλου, μια τέτοια προσπάθεια θα ήταν αντίθετη προς την έννοια της Δημοκρατίας.

Εντός της Αγίας Ορθόδοξης Καθολικής

Εκκλησίας μας καλείται το κάθε μέλος της, αναδεικνυόμενος αυθεντικός κληρονόμος και κληροδότης, να δραστηριοποιηθεί με απλότητα, δύναμη, πειστικότητα και θυσιαστική αγάπη. Ιδιαίτερα οι ιεραποστολικές αδελφότητες, μέσα από την ποιότητα, τη δύναμη και τη δημιουργικότητα, καλούνται να αφουγκραστούν την αγωνία του λαού μας και παράλληλα, να προγραμματίζουν την αυριανή ημέρα. Καλούνται να συλλογιστούν πώς η δοκιμασία της πνευματικής εν πρώτοις κρίσης, απόρροια της οποίας είναι η οικονομική, θα αποτελέσει την ευκαιρία για το Γένος μας, ώστε από τα πνευματικά και υλικά ερείπια να κτισθεί η «καινούργια Ελλάδα».

Ένα δεύτερο βασικό σημείο είναι το ακόλουθο:

1. **Δεν υπάρχει ουδέτερη γνώση**.
2. **Δεν υπάρχει άχρωμη ηθική και, κατά συνέπεια, απουσιάζει η δυνατότητα καλλιέργειας στους μαθητές ΑΧΡΩΜΟΥ ήθους.**
3. Η μέσω της Αυθεντικής Παιδείας **καλλιέργεια του ήθους, του υγιούς και ανδρείου φρονήματος, της αγαπητικής ωραιότητας, του αυθεντικού νοήματος της ανθρώπινης ζωής, στοιχεία που καλούνται να αποτελούν την ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ των νέων** γίνεται με τη χρήση «υλικών» που προέρχονται από τη δική μας περιρρέουσα ατμόσφαιρα, της δικής μας παράδοσης και ζωής.

Το ελληνικό σχολείο που θα εγγυηθεί την αυθεντική καλλιέργεια του ήθους των μαθητών είναι το **ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥΝ ελληνικό σχολείο,** το **ΜΟΝΟ** που μπορεί να συμβάλει στην ανόρθωση του Γένους μας, στη δημιουργία **ΑΝΑΧΩΜΑΤΟΣ** στις προσπάθειες **ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗΣ** του, καθώς, επίσης, στην παροχή ουσιαστικής βοήθειας για την **έξοδό του από την ΗΘΙΚΗ ΚΡΙΣΗ** προς την **ΟΡΘΗ** πορεία του. Σε αυτό το σχολείο τα βασικά μαθήματα, όπως είναι το μάθημα της «Γλώσσας», της Ιστορίας και του καλούμενου μαθήματος των Θρησκευτικών, δηλαδή του μαθήματος της Παιδείας και Ελληνορθόδοξης Κληρονομιάς, είναι σημαντικά. Εξάλλου:

- **Ένας λαός που χάνει την γλώσσα, την ιστορία και την παράδοσή του οδηγείται σε αφανισμό.**

Προσωπικά έχω **ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΙ** τα ακόλουθα:

«Με ΘΕΜΕΛΙΟ την ορθή, ωφέλιμη και ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ Παιδεία,

ΚΕΝΤΡΟ το δίπολο: πρόσωπο – κοινότητα,

ΟΔΗΓΟ την υγιαίνουσα διδασκαλία,

ΚΑΘΕ διαδικασία αγωγής, εκπαίδευσης και διδασκαλίας,

ΑΠΟΣΚΟΠΕΙ, ώστε παιδαγωγούμενοι και παιδαγωγοί (μαθητές και δάσκαλοι και καθηγητές):

Να επι-κοινωνούν, να συνερευνούν, να αλληλοστηρίζονται, να συμπορεύονται, ΩΣΤΕ ***να βοηθηθούν οι νέοι και, πρωτίστως, οι μαθητές να ΓΙΝΟΥΝ:***

Άρτιοι, ολοκληρωμένοι ως προσωπικότητες, «κοσμοπολίτες», αποτελούντες «κόσμου κόσμον» (κόσμημα - στολίδι), οικουμενικοί, παγκόσμιοι άνθρωποι και ΟΧΙ παγκοσμιοποιημένοι».

Ως Έλληνες και ορθόδοξοι είμαστε κληρονόμοι μιας μεγάλης διαχρονικής παράδοσης, η οποία, ξένη προς κάθε μορφής κινήματα που έχουν μέσα τους διαλυτικά στοιχεία φθοράς, προβάλλει τον κοινοτικό θεσμό και αναδεικνύει το ανθρώπινο πρόσωπο, στοιχεία, τα οποία αποτελούν τα θεμέλια κάθε μορφωτικής και εκπαιδευτικής ενέργειας. Κατά συ-

νέπεια, στο δικό μας τον χώρο γνώση και Αυθεντική Παιδεία λειτουργούν ως καλλιέργεια του ανθρώπινου προσώπου.

Τα ανωτέρω με οδήγησαν στο να υποστηρίζω ότι στο ελληνικό σχολείο:

1. «***ΟΛΟΙ* οι μαθητές, ανεξάρτητα από τη θρησκευτική ή ιδεολογική τοποθέτηση των γονέων τους, εφόσον φοιτούν σε ελληνικό σχολείο, *ΟΦΕΙΛΟΥΝ* να μάθουν τη γλώσσα, την ιστορία και την παράδοση του τόπου, η οποία, *ασφαλώς, είναι η Ελληνορθόδοξη, στον οποίο διαβιούν.***
2. ***Η γνώση απ' όλους τους μαθητές της Ελληνορθόδοξης παράδοσης και ζωής, όπως και της ελληνικής γλώσσας και ιστορίας δε σημαίνει προσηλυτισμό ή ιδεολογικό διαποτισμό, αλλά παροχή σε αυτούς βοήθειας, ώστε οι ίδιοι να μπορέσουν να γίνουν άρτιοι, ολοκληρωμένοι ως προσωπικότητες, «κοσμοπολίτες», αποτελούντες «κόσμου κόσμον» (κόσμημα-στολίδι), οικουμενικοί, παγκόσμιοι άνθρωποι και όχι παγκοσμιοποιημένοι».***

Ο Σεβασμιώτατος Κυθήρων κ.κ. Σεραφείμ πλαισιούμενος από τον Πρόεδρο του συνεδρίου κ. Νικόλαο Σανιδά και την Πρόεδρο του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. κα Μαρίνα Μπέκου.

Επίλογος

Από όσα προαναφέρθηκαν καθίσταται εμφανές πως το Γένος μας κινδυνεύει από την αλλοτρίωση. Το σχολείο φαίνεται να αδιαφορεί για την καλλιέργεια στους μαθητές της **ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ** του Γένους μας. Οι εθνοαποδομητές αδιαφορούν, εάν **ΠΕΘΑΝΕΙ** το Γένος των Ελλήνων. Ως προς το σχολείο, ο Κωστής Παλαμάς θα μας υπενθυμίσει: *«εμείς εδώ μακάριοι, γύρω σ' ένα ξόανο μεσαιωνικό, που Παιδεία το είπαμε, χορεύουμε και ρητορεύουμε **και προσφέρουμε θυσία στο ξόανο ό,τι πολυτιμότερο έχουμε: τα παιδιά μας»***. Θα μείνουμε αδιάφοροι ή θα αγωνιστούμε ώστε το σημερινό σχολείο να χαρακτηριστεί ως *«άκρος στολισμός της πολιτείας, ευκοσμία των ηθών, το φώς της Εκκλησίας»;*

Δυστυχώς, σήμερα φτάσαμε στο σημείο που φαίνεται να μην ισχύει το: ***«Η Ελλάδα ΠΟΤΕ δεν πεθαίνει»***. Άραγε, θα μείνουμε αδιάφοροι, όταν, ως γνωστόν:

- **Κατά την Τουρκοκρατία, και όχι μόνο, στην αγκαλιά της Εκκλησίας σώθηκε το Γένος μας.**

Βέβαια, αυτό συμβαίνει, ως προς τον Χριστιανισμό γενικότερα, και σε ολόκληρη την Ευρώπη, η οποία φαίνεται να απομακρύνεται από τον Χριστό, ενώ, παράλληλα, κινδυνεύει από **μουσουλμανικό εποικισμό και αλλοτρίωση**.

Όταν αυτή είναι η ζοφερή πραγματικότητα, απομένει στον καθένα μας να αγωνιστεί από το δικό του μετερίζι και μάλιστα για ένα τέτοιο πρόβλημα όπως είναι η προσφορά στα παιδιά και τους εφήβους της **Αυθεντικής Παιδείας**.

Ιωάννης Β. Κογκούλης
Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου

«Τό Πνεῦμα τό Ἅγιον... ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας»

Ἡ Ἐκκλησία μέ τήν ἐνανθρώπηση τοῦ ἀσάρκου Λόγου καί τήν ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στούς Ἀποστόλους φανερώνεται μέσα στήν ἱστορία. Ἡ ἁγιογραφική μαρτυρία καί ἡ πατερική θεολογία ἀναφέρονται διά μακρῶν στήν ἰδιαίτερη συμβολή καί τό ἔργο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στό μυστήριο τῆς θείας Οἰκονομίας, ἀπό τή δημιουργία τοῦ κόσμου μέχρι τά ἔσχατα. Τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὁ Παράκλητος «*ἔρχεται*» καί μένει στήν Ἐκκλησία, γιά νά τή συγκροτήσει, νά τήν ὁδηγήσει «*πνευματοκινήτως*» καί νά ἀναγγείλει στά μέλη της «*τά ἐρχόμενα*» νά συμβοῦν[1].

Τό Ἅγιο Πνεῦμα «*ἐπιδημεῖ*» τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς στήν Ἐκκλησία καί «*ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας*»[2]. Ἡ ἐπιδημία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐνεργοποιεῖ καί μεταδίδει τίς σωτηριώδεις συνέπειες τῆς Οἰκονομίας τοῦ Χριστοῦ στήν κτίση καί τόν ἄνθρωπο μέ τή συγκρότηση καί οἰκοδομή τῆς Ἐκκλησίας. Κάθε ἄνθρωπος, διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οἰκειώνεται, γίνεται μέτοχος καί κοινωνός τῶν ἀμερίστων δωρεῶν καί ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ. Τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐγγυᾶται τήν οἰκείωση τοῦ σωτηριώδους ἔργου τοῦ Χριστοῦ ἀπό κάθε πιστό καί *συνεργεῖ* στήν αὔξηση τῶν ἁγιοπνευματικῶν δωρεῶν στήν πορεία του στή Χριστοζωή, ἡ ὁποία ἀπολήγει στήν κατά χάρη θέωση καί στή σωτηρία του.

1. *Ἰωάν.* 16, 13-14.
2. *Στιχηρόν* Ἰδιόμελον Ἑσπερινοῦ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὁ Καθηγητής κ. Βασίλειος Τσίγκος ἀναπτύσσει τήν εἰσήγησή του.

Ἡ Ἐκκλησία θεμελιώνεται μέ τήν παρουσία καί ἐμπλοκή τοῦ Θεοῦ στήν ἀνθρώπινη ἱστορία, καί κυρίως στό γεγονός τῆς ἐνανθρώπησης τοῦ Λόγου καί τῆς «*ἐπιδημίας*» τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέ τή φανέρωση καί «*συγκρότηση ὅλου τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας*». Σύμφωνα μέ τόν ἱερό Χρυσόστομο ὅπου βρίσκεται ἡ Ἐκκλησία, ἐκεῖ βρίσκεται καί τό Ἅγιο

Συνέχεια στή σελ. 22

Ρουμπάαρε Ουγκάντα 2019

Στις 12 Αυγούστου μια παρέα νέων, μέλη του Π.Χ.Ο.Ο.Ι., πραγματοποιήσαμε ένα ταξίδι στη μακρινή Ουγκάντα για 10 περίπου ημέρες. Μετά από πρόσκληση του π. Αριστοτέλη και της πρεσβυτέρας Μαγδαληνής και με τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Κυθήρων κ.κ. Σεραφείμ, επισκεφθήκαμε την ορθόδοξη ενορία στο Ρουμπάαρε στη Ν.Δ. Ουγκάντα. Μια νεοσύστατη ενορία, μοναδική ορθόδοξη σε όλη τη Δ. Ουγκάντα, αφιερωμένη στην Παναγία τη Μυρτιδιώτισσα και στους Αγίους Παΐσιο και Πορφύριο, η οποία αριθμεί περί τους 400 πιστούς, ενώ η επόμενη πλησιέστερη ορθόδοξη ενορία βρίσκεται σε απόσταση 600 χιλιομέτρων.

Στα πρόσωπά σας είδαμε Χριστό! πανέμορφα, μεγάλα αμυγδαλωτά σας, στις καθαρές ολόλευκες ψυχές στε να ανταμώσουμε σύντομα!

Εντυπωσιακή και υποδειγματική η μορφή του νεοχειροτονηθέντα διακόνου Σαμουήλ, κατά σάρκα πατέρα του π. Αριστοτέλη, ο οποίος ακούραστα διακονούσε τις λατρευτικές ακολουθίες αλλά και όλες τις δραστηριότητες της κατασκήνωσης.

Επιμέλεια: Η ομάδα νέων της αποστολής στο Ρουμπάαρε

Όταν μοιράζεσαι τη χαρά

Στα πιο γλυκά σας χαμόγελα, στα σας μάτια, στις πιο ζεστές αγκαλιές σας... Μας λείπετε ήδη και ευχόμα-

Πάνω από 150 παιδιά, από το Ρουμπάαρε και τα γύρω χωριά, έζησαν τη χαρά της κατασκήνωσης και μέσα από παιχνίδια, κατασκευές, ζωγραφιές, ψαλμούς και τραγούδια μοιραστήκαμε μαζί τους την αγάπη του Χριστού!

Με απλά πράγματα ζήσαμε και μοιραστήκαμε τη χαρά...

Πόσο Παράδεισο χώρεσες Θεέ μου σε μία μικρή εκκλησία στο μακρινό Ρουμπάαρε!!

Φωτογραφίες: Μαυρίδη Ελένη, Σταυριανός Ιωάννης

Συνέχεια ἀπό τή σελ. 19

Πνεῦμα καί τό ἀντίστροφο[3]. Ἡ Ἐκκλησία δέν ὑφίσταται χωρίς τή διηνεκή «*παρουσία*» καί παντουργό συνεργία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Στή ζωή της ὅλα τά *τελειοῖ* ἡ ἁγιοπνευματική χάρη. Τό ἴδιο *περιπολεῖ* συνεχῶς καί δρᾶ ἀκαταπαύστως μέσα στήν Ἐκκλησία. Τό Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι ἡ ψυχή τῆς ὕπαρξής της καί διαποτίζει ὁλόκληρη τήν ἐν Χριστῷ ζωή της. Αὐτό κάνει τήν Ἐκκλησία νά *ὑπάρχει*. Μέ ἄλλα λόγια, ἡ ζωή, ἡ δομή, ἡ ὑπόσταση καί ἡ πορεία τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένα μέ τήν παρουσία, τό ἔργο καί τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τό ὁποῖο «*ἀρχιτεκτονεῖ*» τήν Ἐκκλησία, πάνω στό θεμέλιο λίθο, πού εἶναι ὁ Χριστός.

Τό ἀνακαινιστικό ἔργο τοῦ Χριστοῦ θά ἔμενε χωρίς ἀντίκρυσμα καί ὁποιαδήποτε σωτηριολογική συνέπεια, ἐάν δέν ὑπῆρχε ἡ δυνατότητα μετάδοσης αὐτῆς τῆς δωρεᾶς σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους. Τήν προσωπική αὐτή οἰκείωση γιά κάθε ἕναν ἀναλαμβάνει καί μυσταγωγεῖ τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ἡ Ἐκκλησία ὡς σῶμα Χριστοῦ *συγκροτεῖται* μέ τό ἔργο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τό ὁποῖο εἶναι διαρκῶς παρόν στή ζωή της, καθώς ἡ χάρη του *γεωργεῖ* τήν Ἐκκλησία.

Οἱ σύνεδροι συμμετεῖχαν μέ εὐλάβεια στήν ἑορτή τοῦ ἱεραποστόλου Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ στό ὁμώνυμο παρεκλήσσι τῆς Κατασκήνωσης.

Αὐτό τήν ὁποία ὁδηγεῖ ἀλαθήτως καί ἁπλανῶς «*εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν*»[4] καί εἶναι γι' αὐτή «*ζωή καί ζωοποιός*»[5].

Τό Ἅγιο Πνεῦμα δημιουργεῖ καί συντηρεῖ μία *κοινωνία* καί *κοινότητα ἀγάπης* μεταξύ τῶν μελῶν τοῦ σώματος, καθώς διανέμει, μοιράζει τά χαρίσματά του σέ ὅλους τούς βαπτισμένους. Ὅλοι οἱ πιστοί δέχονται τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί λαμβάνουν τά χαρίσματά του. Στήν Ἐκκλησία ὑπάρχει ποικιλία χαρισμάτων, ἀλλά ἡ πηγή ὅλων τους εἶναι τό ἴδιο Πνεῦμα· «*διαιρέσεις δέ χαρισμάτων εἰσί, τό δέ αὐτό Πνεῦμα*»[6]. Αὐτό «*καθώς βούλεται*»[7], «*ἐνεργεῖ*» καί «*διαιρεῖ*» τά χαρίσματα σέ κάθε ἕναν, «*πρός καταρτισμόν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον*

3. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, *Εἰς τήν Πεντηκοστήν* 1.

4. *Ἰωάν.* 16, 13.

5. Βλ. *Στιχηρόν* ἰδιόμελο Ἑσπερινοῦ τῆς Πεντηκοστῆς.

6. *Α΄ Κορ.* 12, 4.

7. *Α΄ Κορ.* 12, 11.

διακονίας, εἰς οἰκοδομήν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ»[8]. Ἡ ἐν Χριστῷ ζωή προσφέρεται στά μέλη τῆς Ἐκκλησίας διά Πνεύματος Ἁγίου. Αὐτό οἰκοδομεῖ τό ἐκκλησιαστικό σῶμα καί αὐξάνει τή χαρισματική ζωή τῶν μελῶν του.

Ἐκεῖνο πού ἔχει ἄμεσο ἐνδιαφέρον γιά κάθε ἄνθρωπο εἶναι ὅτι ὅσα διδάσκει ἡ Ἐκκλησία μποροῦν νά οἰκειωθοῦν καί νά πραγματωθοῦν ἀπ' αὐτόν, μέ πολύ συγκεκριμένο τρόπο στή λειτουργική της ζωή, διά τοῦ ἐμπλουτισμοῦ του μέ τήν ἄκτιστη θεοποιό χάρη τῶν ἱερῶν της μυστηρίων. Διά αὐτῶν, πρωτίστως δέ καί κυρίως διά τῆς θείας Εὐχαριστίας, τό Ἅγιο Πνεῦμα συνδέει ὅλα τά μέλη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος μέ τόν Χριστό καί μεταξύ τους. Ἡ ἀληθινή ζωή συνδέεται μέ τή λατρευτική σύναξη τῆς Ἐκκλησίας, μέ τή σώζουσα *ἀλήθεια*, πού κομίζει καί μέ τόν *τρόπο* καί τά *μέσα*, πού προσφέρει γιά τήν πραγμάτωσή της.

Ἡ χάρη καί οἱ δωρεές τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μεταδίδονται στά μέλη τῆς Ἐκκλησίας δι' ὅλων τῶν ἱερῶν της μυστηρίων, τά ὁποῖα τελοῦνται μέ τήν ἀπευθυνόμενη στό Ἅγιο Πνεῦμα εὐχή τῆς *ἐπικλήσεως*. Ἐντός τῆς Ἐκκλησίας ὁ πιστός ἀρχίζει τήν ἐν Χριστῷ ζωή του μέ τό ἅγιο Βάπτισμα, ὅπου συμβαίνει μία διά τῆς χάριτος πνευματική «*γέννηση*». Στή συνέχεια λαμβάνει τήν κινητήρια «*ἐνέργεια*» γιά νά πορευθεῖ στή χριστοζωή, μέ τήν ἁγιοπνευματική δωρεά τοῦ ἁγίου Χρίσματος, «*τρέφεται*», ἀναπτύσσεται καί ἐνηλικιώνεται μέ τή συνειδητή μετοχή του στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας καί *θεραπεύεται* μέ τό μυστήριο τῆς Μετανοίας. Ἡ λειτουργία τῶν τεσσάρων αὐτῶν μυστηρίων τῆς μυήσεως συνιστᾶ μία ἄριστη φυσιολογία τοῦ ἀνθρώπου.

Τό γεγονός ὅτι ἡ Ἐκκλησία καί ἡ ζωή της εἶναι ἔργο τοῦ Χριστοῦ *καί* τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, συνεπάγεται ὅτι οὐδέποτε μπορεῖ αὐτή νά νοηθεῖ χωρίς τόν Χριστό ἄρρηκτα συνδεδεμένο μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα, ἀλλά οὔτε τό Ἅγιο Πνεῦμα «*ἀποδημεῖ*» ἀπό τό σῶμα Χριστοῦ. Τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι ἀπομονωμένο καί ἀνεξάρτητο ἀπό τό ἔργο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τό ὁποῖο μέ τή σειρά του εἶναι ἀχώριστο ἀπό τόν Χριστό, καί συνάμα ἀχώριστο καί ἀπό τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἑνότητα αὐτή ἀποκαλύπτεται στή θεία Οἰκονομία καί ἀποτυπώνεται στή ζωή καί τή θεολογία τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητας. Ἡ *ἐν Χριστῷ* καί συγχρόνως *ἐν Πνεύματι ζωή* τῆς Ἐκκλησίας εἶναι πραγματικότητα, ἀφοῦ ἐντός αὐτῆς ὅλα τελοῦνται «διά *Χριστόν ἐν Πνεύματι*» καί «*ἐν Χριστῷ διά τοῦ Πνεύματος*». Τό ἴδιο της τό *εἶναι* παρουσιάζεται ὡς ἀδιάκοπη *κοινωνία* τοῦ Χριστοῦ *καί* τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς ἕνας συνεχής διάλογος τοῦ Θεοῦ μέ τούς *φίλους* Του διά τοῦ Χριστοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, γεγονός πού ἐπιφέρει ἄμεσες καί συγκεκριμένες συνέπειες σέ ὅλο τό φάσμα τῆς ζωῆς τους.

Ἐν κατακλεῖδι, ὅλα τά ἀνωτέρω συμβαίνουν καί ἀποκτοῦν τό πλῆρες θεολογικό τους νόημα ἀλλά καί ἔχουν πρωτεύουσα σημασία γιά τούς πιστούς καί τήν ἐν Χριστῷ ζωή τους ἀκριβῶς γιατί τό Πνεῦμα τό Ἅγιον «*ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας*».

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΘ. ΤΣΙΓΚΟΣ
Καθηγητής Δογματικῆς
Θεολογική Σχολή ΑΠΘ
Τμῆμα Ποιμαν/κῆς
& Κοινω/κῆς Θεολογίας

8. *Ἐφεσ.* 4, 12· *Α΄ Κορ.* 12, 4-12.

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Την Παρασκευή 23 Αυγούστου στην 1η Συνεδρία, ο κ. Κωνσταντίνος Σπαλιώρας, Dr Θεολογίας ανέπτυξε το θέμα: «καί ἔσεσθέ μοι μάρτυρες... ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, Μάρτυρες Ἰησοῦ Χριστοῦ, Μάρτυρες τῆς Ἀληθείας».

Ο Πρόεδρος του Συνεδρίου κ. Νικόλαος Σανιδάς, Πολιτικός Μηχανικός & Πρόεδρος του Συλλόγου Πολυτέκνων Λιβαδειάς.

Το Σάββατο 24 Αυγούστου στην απογευματινή Συνεδρία η κα Αναστασία Αρπατζή, Εκπαιδευτικός-Μεταφράστρια, πρόβαλε οπτικοακουστικό υλικό με θέμα: «Ορθόδοξες κοινότητες στην Μ. Ασία του σήμερα».

Το Σάββατο 24 Αυγούστου στην πρωινή Συνεδρία προβλήθηκε οπτικοακουστικό υλικό από την κα Διονυσία Φιλαδιτάκη, Ιατρό, με θέμα: «Χτίζοντας την ελπίδα, στεριώνοντας τη ζωή: το υπό ανέγερση νοσοκομείο της Ορθόδοξης Μητρόπολης Κινσάσας».

Λόγω ελλείψεως χώρου όλες οι εισηγήσεις και παρουσιάσεις του Συνεδρίου καθώς και πλούσιο φωτογραφικό υλικό έχουν αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του Ομίλου μας www.ierapostoli.gr

Οι νέοι του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. έδωσαν δυναμικό παρών στο 24ο Ιεραποστολικό Συνέδριο του Ομίλου.

Αναμνηστική φωτογραφία των συνέδρων.
Το συνέδριο του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. πραγματοποιήθηκε και φέτος όπως κάθε χρόνο στη φιλόξενη Κατασκήνωση «Αγία Ταβιθά» στο λόφο της Ανάληψης στην Αράχωβα Βοιωτίας.

Χαιρετισμὸς τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορέας κ.κ. Ἀμβροσίου στὸ 24ο Ἱεραποστολικὸ Συνέδριο

(Αράχωβα 23-25 Αὐγούστου 2019)

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφὲς ἐν Κυρίῳ,

Τὸ ἔργο διαδόσεως τῆς ὀρθόδοξης μαρτυρίας στὰ Ἔθνη εἶναι, ὡς γνωστόν, ἕνα ἔργο δύσκολο καί, ταυτόχρονα, ἐπικίνδυνο.

Δύσκολο γιατὶ ἡ προσπάθεια μετα-φορᾶς τοῦ χριστιανικοῦ μηνύματος σὲ ἀνθρώπους ἄλλης παράδοσης, προκειμένου νὰ ἀποκτήσουν «νοῦν Χριστοῦ» (1 Κορ. 2:16), **ἀπαιτεῖ σκληρὴ ἐργασία, πνευματικὴ ἀντοχὴ καὶ ἀποθέματα μεγάλης ὑπομονῆς**.

Ἀλλὰ εἶναι καὶ λίαν ἐπικίνδυνο ἔργο.Ὄχι τόσο γιατὶ μπορεῖ ὁ διάκονος τοῦ Εὐαγγελίου νὰ ὑποστεῖ διωγμούς, σωματικὴ καὶ ψυχικὴ βία, περιφρόνηση καὶ μαρτύριο αἵματος ἀκόμη, ὅπως πολλὲς φορὲς αὐτὸ συνέβη ἀπὸ τὶς πρῶτες μέρες διαδόσεως τοῦ χριστιανικοῦ κηρύγματος στὴν Ἀρχαία Ἐκκλησία μέχρι σήμερα.

Τὸ ἐπικίνδυνο τοῦ πράγματος ἔγκειται σ᾽ αὐτὴν καθ᾽ ἑαυτὴν τὴν γνησιότητα τῆς σπορᾶς τοῦ λόγου. Δηλαδὴ πῶς ὁ ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ θὰ «μαρτυρεῖ» ὄχι κάτι

ἄλλο, παρὰ μόνον «**Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον**» (1 Κορ. 2:2). Πῶς θὰ καταφέρει νὰ κηρύξει τὸν αἰώνιο λόγο τοῦ Θεοῦ ἀναλλοίωτο καὶ ταυτόχρονα «σαρκωμένο» στὶς ἰδιαιτερότητες τῶν ἀνθρώπων τοῦ Ἀμπελῶνος ποὺ τοῦ ἐμπιστεύτηκε ὁ Κύριος.

Ἡ «σάρκωση» τῆς εὐαγγελικῆς Ἀλήθειας, μὲ τὴν πρόσληψη τῶν πνευματικῶν, πολιτιστικῶν, ἀνθρωπολογικῶν καὶ κοινωνικῶν

δεδομένων τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἀγροῦ, στὸν ὁποῖο μοχθεῖ ὁ κάθε ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου, εἶναι τὸ μεγάλο στοίχημα τῆς διακονίας του. Ἀλλοίμονο ἐὰν ἡ μετάδοση τῆς ὀρθόδοξης μαρτυρίας γίνει μὲ ἄγνοια τῶν ἰδιαιτέρων προϋποθέσεων τοῦ κάθε λαοῦ καὶ τοῦ κάθε ἀνθρώπου χωριστά. **Ἡ ἐξατομικευμένη κατήχηση εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας**.

Τὸ ἔργο αὐτὸ εἶναι, ἐπαναλαμβάνουμε, λίαν ἐπικίνδυνο γιατὶ πρόκειται στὴν κυριολεξία περὶ «σχοινοβασίας». **Ἐὰν «τὸ ὀρθοδοξεῖν ἐστὶ ἀεὶ σχοινοβατεῖν» ἐντὸς μιᾶς ὀρθόδοξης χώρας, πολὺ περισσότερο αὐτὸ ἰσχύει γιὰ τὸ ἔργο τῆς ὀρθόδοξης μαρτυρίας σὲ μιὰ χώρα μὲ μὴ χριστιανικὸ ὑπόβαθρο**. Ὅπως ὁ σχοινοβάτης εἶναι πολὺ εὔκολο νὰ πέσει ἀπὸ τὸ τεντωμένο σχοινί του, πολὺ πιὸ εὔκολο εἶναι νὰ ἀστοχήσει ὁ πνευματικὸς σχοινοβάτης καὶ νὰ καταλήξει σὲ πλάνη.

Ἀνθρωπίνως τὸ ἐγχείρημα εἶναι ἀκατόρθωτο. Μόνον μὲ τὴν ἐπιφοίτηση καὶ τὴν συνεχῆ καθοδήγηση τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τὸ Ὁποῖο μᾶς ὁδηγεῖ «εἰς πᾶσαν τὴν Ἀλήθειαν» (Ἰω. 16:13) **εἶναι κατορθωτό**. Ἔτσι ὁ κάθε λόγος μας δὲν θὰ εἶναι ἀνθρώπινος λόγος καὶ ἡ κάθε κίνησή μας δὲν θὰ εἶναι αὐτοσχεδιασμός, **ἀλλὰ ὅλα θὰ εἶναι πνευματοκίνητα**.

Συνεπῶς **τὸ Ἅγιον Πνεῦμα**, ποὺ «ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμὸν τῆς Ἐκκλησίας» **εἶναι ἡ μόνη ἐλπίδα γιὰ τὴν ἀσφαλῆ καὶ βέβαιη** «σάρκωση» τῆς ὀρθόδοξης μαρτυρίας, «γιὰ νὰ τὸν δοῦν αὐτοὶ πρὸς τοὺς ὁποίους δὲν τὸν εἶχαν ἀναγγείλει, καὶ νὰ τὸν καταλάβουν ὅσοι δὲν τὸν εἶχαν κἂν ἀκουστά» (Ἡσ. 52:15 καὶ Ρωμ. 15:21).

Αὐτὸς εἶναι ὁ θεοδίδακτος δρόμος, ποὺ ἀκολούθησε ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς γιὰ τὸ ἔργο τῆς μαρτυρίας της «**τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγὺς**» (Ἐφ. 2:17). Αὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι, ἀσφαλῶς, καὶ σήμερα ὁ μονόδρομος καὶ τοῦ ἔργου τῆς ὀρθόδοξης μαρτυρίας εἰς «**πάντα τὰ ἔθνη**» (Μτ. 28:19).

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο χαιρετίζω μὲ βαθειὰ ἱκανοποίηση τὸ 24ο Συνέδριο Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς Συνεργατῶν τοῦ Πανελληνίου Χριστιανικοῦ Ὁμίλου Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς, **μὲ τὸ καίριο θέμα**: «**Ἡ Ἁγία Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μας, Ἐκκλησία τῆς Πεντηκοστῆς**», εὐχόμενος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πισιδίας π. Σωτηρίου, τῶν Κληρικῶν, τῶν συνεργῶν καὶ ὅλου τοῦ πληρώματος τῆς ἐν Κορέᾳ Ἐκκλησίας μας, κάθε ἐπιτυχία παρὰ Κυρίου στὶς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου πρὸς δόξαν Θεοῦ.

† Ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος

Χαιρετισμός τοῦ π. Ἰωνᾶ Ἱεραποστόλου στήν Ταϊβάν στό 24ο Ἱεραποστολικό Συνέδριο

(19 Αὐγούστου 2019)

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ μου,

Όταν ήρθα στην Ταϊβάν, ρωτούσα να μου πουν τί ξέρουν για την Ορθόδοξη Εκκλησία. Το μόνο που γνώριζαν ήταν ότι οι Ορθόδοξοι φορούν μαύρα ρούχα και καπέλα (τα ράσα) και μοιάζουν γι' αυτό με έναν τρομερό θεό του κινεζικού πανθέου.

Από τότε πέρασε καιρός πολύς... Όμως **ο ευαγγελισμός των λαών δεν είναι μία «ρομαντική θεολογική περιπέτεια». Απαιτεί σκληρή δουλειά, βαθειά γνώση των ανθρώπων, επίγνωση, ξενύχτι, χρήματα, μα πάνω απ' όλα πολλή προσευχή καί ταπείνωση**. Εδώ στην Ταϊβάν τα πράγματα κινούνται με διαφορετικούς ρυθμούς σε σχέση με άλλες ιεραποστολές. Οι άνθρωποι δεν είναι μια «μάζα ανθρώπων» τους οποίους εγώ κατευθύνω. Πρόκειται για ανθρώπους μορφωμένους, με τη δική τους πολιτισμική κουλτούρα, που ζουν στο κέντρο της τεχνολογίας. Διατηρούν εργασίες υψηλού κοινωνικού status, διεκπαιραιώνουν διαδικασίες και συναλλαγές με δυτικοευρωπαϊκές εταιρείες, σε ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον, ανεπτυγμένης οικονομίας. Όμως ο Θεός εργάζεται με παράδοξους τρόπους για εμάς και η Πρόνοιά Του δεν μας εγκαταλείπει. Αυτό συμβαίνει διότι **η Ιεραποστολή είναι έργο της Εκκλησίας, καθοδηγείται από το Άγιο Πνεύμα και επομένως, το καλό πνέει ελεύθερα και πρωτότυπα με τους κανόνες και την τεχνολογία της εποχής μας και δεν εξαρτάται από τους ανθρώπινους κανόνες ή τις δικές μας προϋποθέσεις για να εξαπλωθεί**.

Κάθε μέρα σας σκέφτομαι με ευγνωμοσύνη, διότι χάρη στην βοήθειά σας, με τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη μας κ. Νεκτάριου και του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου, επιτελείται η Θεία Λειτουργία στην Ταϊβάν, και συνεχίζεται το έργο της σποράς της Ορθοδόξου πίστεως στον απέραντο χώρο της Ασίας.

Οφείλουμε όλοι να εννοήσουμε ότι ο Χριστιανισμός δεν είναι όπως τον ζούμε στην μακρινή Ελλάδα. Η Εκκλησία συμπεριλαμβάνει ολόκληρη την ανθρωπότητα και εκφράζεται ως Σώμα Χριστού. Ο καθένας ξεχωριστά και όλοι μαζί έχουμε τεράστια ευθύνη και είμαστε υπόλογοι έναντι του Κυρίου και Θεού μας για όσα δεν πράξαμε, για όσα απλά μπορούσαμε να κάνουμε και δεν κάναμε για τα εκατομμύρια των αδελφών μας ανά τον κόσμο.

Η Ταϊβάν είναι μία μικρή σχετικά χώρα, 23 εκατομμυρίων ατόμων. Η Κίνα όμως είναι μία τεράστια χώρα με περισσότερους από 1,35 δισεκατομμύρια ανθρώπους. **Ελπίζουμε, πως η Ορθοδοξία σταδιακά μπορεί να αποκτήσει γερές βάσεις εδώ στην Ταϊβάν και στο μέλλον να αποτελέσει τη γέφυρα, προκειμένου να καταστήσουμε γνωστή την Ορθοδοξία στους Κινέζους**. Σας παρακαλώ λοιπόν να προσεύχεστε για τα εκατομμύρια των ανθρώπων, που δεν μπορούν να έχουν τη χαρά της Θείας Λειτουργίας, όπως την έχουμε εμείς δίπλα στό σπίτι μας ή και την πολυτέλεια να πηγαίνουμε σε ξωκκλήσια ή σε Μοναστήρια. Σας παρακαλώ επίσης να μνημονεύεται κι εμένα στη Θεία Λειτουργία, διότι η αδυναμία και η ανεπάρκεια μου είναι μεγάλη και οι πειρασμοί είναι πολλοί, εδώ στην ερημία της Ταϊπέι.

Σας ευγνωμονώ για όλα όσα προσφέρετε στο Ιεραποστολικό μας έργο.

Εύχομαι ο Κύριος να σας το ανταποδώσει.

Με ευγνωμοσύνη,

π. Ιωνάς Μούρτος

Χαιρετισμός προς τους συνέδρους από την Ορθόδοξη ενορία του Ρουμπάαρε της Ουγκάντα

Από την ομάδα των νέων του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. που πρόσφατα επισκέφθηκε το ιεραποστολικό κλιμάκιο στο Ρουμπάαρε στη Ν.Δ. Ουγκάντα, μεταφέρθηκε στους συνέδρους βιντεοσκοπημένος ο χαιρετισμός του π. Αριστοτέλη, ο οποίος εργάζεται με πρωτοχριστιανικό ζήλο μαζί με την πρεσβυτέρα Μαγδαληνή για την εξάπλωση και εδραίωση της Ορθοδοξίας σε αυτή τη γωνιά της γης.

Η ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΑΦΡΙΚΗ

Η Αφρική είναι πολύ επικίνδυνη. Κάθε φορά που πηγαίνω στην Ουγκάντα με το ιεραποστολικό μας κλιμάκιο **έχω να αντιμετωπίσω δύο μεγάλα θηρία: Την ματαιοδοξία και την υπερηφάνεια**.

Στην Αφρική όλοι επιθυμούν να ήταν λευκοί. Ο λευκός γι' αυτούς συμβολίζει τον πλούτο, την πρόσβαση στα αγαθά που επιθυμούν αλλά δεν μπορούν να έχουν, την υγεία, την άπιαστη ανωτερότητα. Ακόμα και στις διαφημιστικές αφίσες στους δρόμους, τα πρόσωπα είναι ξασπρισμένα για να μοιάζουν σχεδόν λευκά. Ο μύθος για τον καμπάκα, τον πιο ισχυρό βασιλιά της περιοχής, λέει ότι κατάγεται από λευκούς του βορά.

Όταν πηγαίνω εκεί που θα 'θελαν όλοι να είναι λευκοί και γιατροί, εγώ ο λευκός γιατρός, αυτομάτως έρχομαι αντιμέτωπος μέ το φούντωμα μέσα στην καρδιά μου

δύο θανάσιμων παθών: Της υπερηφάνειας, πως είμαι δήθεν κάτι περισσότερο από αυτούς και της ματαιοδοξίας που επιζητεί να θαυμάζομαι για την δήθεν θυσία πού κάνω γι' αυτούς. Να αυτοθαυμάζομαι, να με θαυμάζουν οι άλλοι, Ουγκαντέζοι και Έλληνες, να με θαυμάζει ακόμα και ο Θεός, λες και μου το χρωστάει.

Αν κάνω πως αγνοώ αυτά τα δύο μου πάθη, είναι σίγουρο πως θα γίνω βορά τους. Τα δύο θηρία καραδοκούν πάντα στην Αφρική.

Η επικίνδυνη Αφρική θα με παρασύρει σίγουρα σε αυτά τα δύο πάθη. Κάθε φορά που πάω εκεί ξέρω πως ή θα υποκύψω στα δύο αναπόφευκτα πάθη μου σαν τον φαρισαίο, ή θα μετανοώ διαρκώς γι' αυτά, επαγρυπνώντας κάθε φορά με την τελωνική προσευχή: «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με, τον υπερήφανο, υπερόπτη και αλαζόνα αμαρτωλό. Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με, τον ματαιόδοξο αμαρτωλό».

Η επικίνδυνη Αφρική μπορεί δια της μετανοίας να γίνεται από παγίδα υπερηφάνειας και κενοδοξίας, αφορμή σωτηρίας.

Γεώργιος Πολυχρονίδης
Ιατρός Παθολόγος

Ο Ιατρός κ. Γεώργιος Πολυχρονίδης επί σειρά ετών προσφέρει τις ιατρικές του υπηρεσίες στην Ορθόδοξη ενορία του Αγ. Σπυρίδωνα στο Λουγκουζί στην Ουγκάντα.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΓΚΟΥΠΟΛΗ ΚΡΟΥ ΜΠΕΪ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΣΙΕΡΡΑ ΛΕΟΝΕ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΑΦΡΙΚΗ

Τετάρτη 10 Ἰανουαρίου 2018. Μένοντας ἤδη μιὰ ἑβδομάδα στὴ Σιέρρα Λεόνε, προσκεκλημένοι τοῦ ἀκάματου Ἱεραποστόλου πατρὸς Θεμιστοκλῆ Ἀδαμόπουλου, εἴχαμε μείνει κυριολεκτικὰ ἄφωνοι ἀπὸ τὶς ἀσύλληπτες εἰκόνες ἀνθρώπων σὲ κατάσταση ἔσχατης ἔνδειας. Ἂν καὶ κατὰ κάποιον τρόπο εἴχαμε ἀρχίσει νὰ «ἐξοικειωνόμαστε» μὲ τὶς συγκλονιστικὲς αὐτὲς παραστάσεις, δὲν μπορούσαμε νὰ ὑποπτευθοῦμε τὶς σκηνὲς ποὺ θὰ ἀντικρύζαμε στὴν παραγκούπολη Κρού Μπέϊ τῆς πρωτεύουσας Φρήταουν, στὴν ὁποία εἶχε κανονίσει νὰ μᾶς πάει ὁ πατὴρ Θεμιστοκλῆς.

Ὅταν φτάσαμε στὸν συνοικισμὸ καὶ ἀρχίσαμε νὰ ὀσφραινόμαστε τὴν βαριὰ μυρωδιὰ τῆς ἀτμόσφαιρας, θυμηθήκαμε αὐθόρμητα τὰ λόγια τοῦ πατρὸς Θεμιστοκλῆ ὅταν μᾶς ἔλεγε στὶς ὁμιλίες του στὴν Ἀθήνα ὅτι «στὴν Ἀφρικὴ τὴ φτώχεια τὴ μυρίζεις γύρω σου». Τότε καταλάβαμε τί ἐννοοῦσε. Συνειδητοποιήσαμε τὴ χαώδη διαφορὰ ενός ντοκιμαντὲρ για τήν Ἀφρική ποὺ παρακολουθεῖς ἀναπαυτικὰ μέσα στὴν ἄνεση τοῦ σπιτιοῦ σου, ὅσο ρεαλιστικὸ κι ἂν εἶναι, ἀπὸ τὴ ζώσα ἐφιαλτικὴ πραγματικότητα, ἡ ὁποία σὲ τσακίζει, σὲ κάνει νὰ αἰσθάνεσαι ἔνοχος γιὰ τὶς ὅποιες ἀνέσεις ἀπολαμβάνεις, νὰ νιώθεις αἴσθημα μεγάλης ἀδικίας νὰ σὲ πνίγει.

Καθὼς προχωρούσαμε ἀμίλητοι διεισδύοντας βαθύτερα σ' αὐτὸ ποὺ ἔμοιαζε ἐπίγεια κόλαση καὶ προσπαθούσαμε νὰ ἐπεξεργαστοῦμε τὶς κατὰ ριπὰς εἰκόνες ποὺ βομβάρδιζαν τὴ συνείδησή μας, φτάσαμε στὴ γέφυρα τοῦ Τζὼρτζ Μπρούκ. Οἱ σκηνὲς ποὺ ἀντικρίσαμε ξεπερνοῦσαν κάθε φαντασία. Ἕνας κατάμαυρος χείμαρρος ἀποβλήτων κυλοῦσε ἀργὰ κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μας ἀνάμεσα σὲ τόνους ἀπορριμάτων, δημιουργώντας ἀφόρητα ἀποπνικτικὴ ἀτμόσφαιρα τὴν ὁποία ἐπέτειναν δεκάδες χοῖροι ποὺ περιφέρονταν ἐλεύθεροι ἀνάμεσα στὰ σκουπίδια καὶ μέσα στὰ λύματα. Στὶς ὄχθες του, σειρὰ νοικοκυριῶν στεγασμένων σὲ παράγκες φτιαγμένες ἀπὸ

Στὴν παραγκούπολη Κροὺ Μπέϊ τῆς πρωτεύουσας Φρητάουν στὴν Σιέρρα Λεόνε, ὁ κάματος ἱεραπόστολος π. Θεμιστοκλῆς Ἀδαμόπουλος προσπαθεῖ νὰ ἀπαλύνει τὴν ἀνέχεια τῶν κατοίκων σκορπίζοντας παράλληλα τὸ σωτήριο μήνυμα τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως.

Ἄνθρωποι καὶ ζῶα περιφέρονται ἀνάμεσα στὰ σκουπίδια μέσα σὲ λύματα στὴν παραγκούπολη Κροὺ Μπέϊ

σκουριασμένες λαμαρίνες δημιουργοῦσε ἐφιαλτικὸ σκηνικό. Ἄνθρωποι περιφέρονταν ἀνάμεσα στὰ σκουπίδια, μέσα στὰ λύματα καὶ δίπλα στοὺς περιπλανόμενους χοίρους, ἐνῶ παιδιὰ ἔπαιζαν μὲ ἀντικείμενα ποὺ εἶχαν μαζέψει ἀπὸ αὐτά ἢ μὲ αὐτοσχέδιους ἀετοὺς ποὺ εἶχαν φτιάξει σχίζοντας μὲ τὰ δόντια τους σακοῦλες ἀπὸ τὰ σκουπίδια. Στὴν ἀπέναντι ὄχθη ἕνα μεγάλο χωμάτινο γήπεδο παρεῖχε τὴ μόνη ἀνθρώπινη διέξοδο στὸ ἀσύλληπτο αὐτὸ κολαστήριο.

Ἀπέναντι ἀπὸ τὴ γέφυρα ἀνοιγόταν μιὰ ἀλάνα καὶ δεξιά της ἕνα καταθλιπτικὸ κτήριο ποὺ ἔμοιαζε μὲ κρατητήριο. Γιὰ νὰ μπεῖς σ' αὐτὸ ἔπρεπε νὰ ὑπερπηδήσεις φράχτη ἀπὸ τσιμεντόλιθους ποὺ ἐμπόδιζαν τὰ μολυσμένα νερὰ τοῦ Τζὼρτζ Μπροὺκ νὰ πλημμυρίσουν τὸ χῶρο κατὰ τὴ μακρὰ περίοδο τῶν βροχῶν. Ὅπως πληροφορηθήκαμε ἦταν τὸ Δημοτικὸ σχολεῖο τοῦ οἰκισμοῦ, τὸ ὁποῖο εἶχε

Ἡ Ὀρθόδοξη Ἱεραποστολὴ μέσω τῆς ἐκπαίδευσης βοηθᾶ αὐτὰ τὰ παιδιὰ στο Κρού Μπέϊ νὰ δοῦν τὸ μέλλον μὲ περισσότερη αἰσιοδοξία. Θὰ μπορούσαμε νὰ κάνουμε κάτι γι' αὐτὰ τὰ παιδιά;

κτίσει μιὰ μὴ κυβερνητικὴ φιλανθρωπικὴ ὀργάνωση πρὶν μερικὰ χρόνια.

Σοκαρισμένοι ἀπ' αὐτὰ ποὺ βλέπαμε γύρω μας ἀκολουθήσαμε μηχανικὰ τὸν πατέρα Θεμιστοκλῆ, ὁ ὁποῖος συνοδευόταν ἀπὸ τὸν πρόεδρο τοῦ οἰκισμοῦ κ. Murray Allie Conteh, καὶ δρασκελώντας τὸν φράχτη εἰσήλθαμε στὸ σχολεῖο. Τὸ καταθλιπτικὸ περιβάλλον, ποὺ περισσότερο θύμιζε κελὶ φυλακῆς παρὰ σχολεῖο, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἄθλια κατάσταση τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ κτηρίου μᾶς εἶχε ἀφήσει ἄφωνους. Σκεφτόμασταν τί μάθημα νὰ ἔκαναν τὰ δυστυχισμένα αὐτὰ παιδιὰ σ' ἕναν τέτοιο χῶρο σ' ἕνα τέτοιο περιβάλλον.

Οἱ αἴθουσες τοῦ καταθληπτικοῦ κτηρίου ποὺ λειτουργοῦσε ὡς σχολεῖο, θύμιζαν κελὶ φυλακῆς παρὰ σχολεῖο (Κροὺ Μπέϊ - Σιέρρα Λεόνε).

Ὁ πατὴρ Θεμιστοκλῆς κοιτοῦσε θλιμμένος γύρω του καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ τὸν ἀκοῦμε νὰ μονολογεῖ: «Νὰ εἶχα τὰ χρήματα, νὰ ἀναλάβει ἡ Ἱεραποστολὴ αὐτὸ τὸ σχολεῖο, νὰ δώσουμε σ' αὐτὰ τὰ τόσο πονεμένα κι ἀδικημένα παιδιὰ μιὰ ἐλπίδα. Σ' αὐτὴ τὴν τόσο τρυφερὴ ἡλικία νὰ ἔχουν τουλάχιστον τὴ δυνατότητα νὰ μορφώνονται μὲ ἀξιοπρέπεια, *νὰ τοὺς δίνουμε ἕνα πιάτο φαγητὸ* κάθε μέρα. Νὰ νιώσουν ὅτι κάποιος τὰ σκέφτεται...!» καὶ ἀπευθυνόμενος σὲ μας λέει: «Θὰ μπορούσαμε νὰ κάνουμε κάτι γι' αὐτὰ τὰ παιδιά;» Τὸ ἔλεγε κι ἕνας βαθὺς πόνος ἔβγαινε ἀπὸ τὴν καρδιά του. Αὐθόρμητα ἀπαντήσαμε: «Θὰ κάνουμε ὅτι μποροῦμε, πάτερ».

Θεμέλια τοῦ νέου Δημοτικοῦ Σχολείου «Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» στὸ Κροὺ Μπέϊ. Ἡ Ὀρθόδοξη Ἱεραποστολὴ στὴν ὁποία ἀνήκει ἀνέλαβε τὴν ἀνέγερση, τὴ διοίκηση καὶ τὸ λειτουργικό του κόστος.

Σὲ μιὰ συζήτησή μας μὲ τὸν πατέρα Θεμιστοκλῆ τὴν τελευταία βραδιὰ πρὶν ἀναχωρήσουμε ἀπὸ τὴ Σιέρρα Λεόνε, μᾶς εἶχε πεῖ

κατὰ λέξη: «Ἔχετε παρατηρήσει τὰ μάτια τῶν παιδιῶν; Δὲν εἶναι τὰ μάτια τῶν εὐρωπαϊκῶν παιδιῶν. Ἔχετε παρατηρήσει τὰ μάτια ἑνὸς ζητιάνου ἐδῶ πέρα; Ἔχει κάτι μέσα... ἐγὼ βλέπω τὰ μάτια τοῦ ἐσταυρωμένου Χριστοῦ. Αὐτὰ τὰ μάτια βλέπω κατὰ κάποιον τρόπο στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων ἐδῶ. Ἐδῶ ὁ ἄνθρωπος ζεῖ πάντοτε μὲ πόνο καὶ εἶναι ἑτοιμοθάνατος, δηλαδὴ ὁ θάνατος δὲν εἶναι τόσο μακριά».

Τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 2018 βάλαμε εὐλογητὸς μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ πατρὸς Θεμιστοκλῆ στὴν ἐνορία μας. Μὲ τὴ βοήθειά του κάναμε ἕναν πρόχειρο οἰκονομικὸ προϋπολογισμὸ τοῦ ἔργου κι ἀρχίσαμε νὰ μοιραζόμαστε τὸ ἄπιαστο (;) ὄνειρό μας μὲ τοὺς συνανθρώπους μας. Καὶ τὸ θαῦμα ἔγινε. Μέσα σὲ πέντε μῆνες συγκεντρώθηκε ὅλο σχεδὸν τὸ ποσὸ ποὺ ἀπαιτοῦνταν γιὰ νὰ ξεκινήσει τὸ ἔργο. Ἑκατοντάδες οἱ ἀφανεῖς δωρητές μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ πάμπολλα παιδιά. Τί συγκινητικὸ νὰ βλέπεις παιδιὰ δημοτικοῦ, γυμνασίου ἀλλὰ καὶ λυκείου νὰ σοῦ καταθέτουν ἀπὸ τὸ ὑστέρημά τους γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς Ἀφρικῆς! Αὐθόρμητα σκεφτήκαμε: «Τόσο πολὺ λοιπόν, Χριστέ μας, ἔρχεσαι δίπλα μας κι ἀνοίγεις τὶς κλειστὲς καρδιές μας, *ὅταν τολμήσουμε νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὴν ἀσφάλεια τῆς λογικῆς μας!*».

Σάββατο 10 Νοεμβρίου 2018. Ἔντεκα μῆνες ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν πρώτη ἐπίσκεψή μας στὴν παραγκούπολη Κροὺ Μπέϊ μᾶς ἀξίωσε καί πάλι ὁ Θεὸς νὰ βρισκόμαστε ἐκεῖ καὶ κατασυγκινημένοι νὰ γινόμαστε μάρτυρες μέσα σὲ ἀπερίγραπτα ἐνθουσιώδη ἀτμόσφαιρα ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ συνοικισμοῦ τῆς θεμελιώσεως τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου «Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» ἀπὸ τὸν μακαριώτατο πατριάρχη Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρο κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὴ Σιέρρα Λεόνε γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς συμπληρώσεως δέκα ἐτῶν τῆς Ὀρθόδοξης Ἱεραποστολῆς στὴ χώρα.

Σήμερα τὸ καταθλιπτικὸ ἐκεῖνο κελὶ-σχολεῖο ἀποτελεῖ παρελθόν. Κατεδαφίστηκε. Στὴ θέση του ἀνεγείρεται ἕνα λιτὸ σύγχρονο καλαίσθητο κτήριο ἑπτὰ αἰθουσῶν, ποὺ θὰ ἀνταποκρίνεται πλήρως στὶς ἐκπαιδευτικὲς ἀνάγκες τῶν διακοσίων καὶ πλέον μαθητῶν ποὺ κατὰ τὴν τρέχουσα σχολικὴ χρονιὰ σὺν Θεῷ θὰ τὸ γεμίσουν χαρούμενες φωνές. Συγχρόνως θὰ κατασκευαστεῖ σύγχρονη τουαλέτα σύμφωνα μὲ τοὺς διεθνεῖς κανόνες ὑγιεινῆς καὶ ὑπερυψωμένο τοιχίο ποὺ θὰ προστατεύει τὸ συγκρότημα ἀπὸ τὶς καταστροφικὲς πλημμύρες, οἱ ὁποῖες κάθε ἐποχὴ τῶν βροχῶν πλήττουν σφοδρὰ τὴν περιοχή.

Ἡ νέα πρόκληση ποὺ ἀνοίγεται τώρα μπροστά μας εἶναι ἡ λειτουργία καὶ ἡ συντήρηση τοῦ ἔργου. Ἡ Ἱεραποστολή, στὴν ὁποία ἀνοίκει, θὰ ἀναλάβει τὴ διοίκηση καὶ τὸ λειτουργικὸ κόστος καὶ τὴ συντήρηση τοῦ σχολείου προσφέροντας ἐντελῶς δωρεὰν ἀξιοπρεπὴ μόρφωση, ἐκπαιδευτικὸ ὑλικὸ κι ἕνα πιάτο ζεστὸ φαγητὸ σὲ ὅλους τοὺς μαθητὲς ποὺ θὰ φοιτοῦν σ' αὐτό. Στὸ χέρι μας εἶναι νὰ καταστεῖ τὸ ἔργο αὐτὸ φωτεινὸς φάρος ποὺ θὰ δώσει ἐλπίδα στοὺς ἀνθρώπους τῆς τόσο ὑποβαθμισμένης αὐτῆς περιοχῆς καὶ θὰ τοὺς βοηθήσει νὰ δοῦν τὸ μέλλον μὲ περισσότερη αἰσιοδοξία. Στὸ χέρι μας εἶναι νὰ μὴ μείνει κανένας μαθητὴς τοῦ σχολείου οὔτε μία ἡμέρα χωρὶς ἐκπαίδευση καὶ φαγητό. Ἀμήν!

Ἰωάννης Περράκης
Θεολόγος

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΠΕΚΟΥ
«Μακαρία ἡ ὁδός...»

Όταν ένας αξιόλογος άνθρωπος φεύγει από την ζωή συνηθίζεται από τους αρχαιοτάτους χρόνους, να εκφωνείται επικήδειος λόγος σχετικά με την ζωή, τη δράση και την προσφορά του αποδημήσαντος.

Οι πρόγονοί μας από αρχαιοτάτων χρόνων πίστευαν ότι η αρετή, η τιμιότης και η προσφορά, πρέπει να βραβεύονται! Γιατί όπου βραβεύεται η αρετή, εκεί ξεφυτρώνουν άριστοι άνθρωποι. Ο Περικλής στον επιτάφιο αναφέρει «οις γαρ αρετής άθλα μέγιστα κείνται τόδε καί άριστοι άνδρες αναφύονται».

Και επειδή η εκδημήσασα αγαπημένη μας Βασιλική Μπέκου ήταν ένα αξιόλογο άτομο, γεμάτο προσφορά και καλοσύνη, αξίζει να πούμε δύο λόγια αντάξια της μεγαλοσύνης της.

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου και των συνεργατών και φίλων της Ιεραποστολής του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. θα ήθελα να εκφράσω την βαθύτατη λύπη για τον αδόκητο θάνατο της αλησμόνητης, εκλεκτής φίλης και θερμής συμπαραστάτριας στον Π.Χ.Ο.Ο.Ι. αγαπητής μας Βασιλικής Μπέκου.

Θα μπορούσε κανείς να μιλάει, ώρες για το μεγαλείο της ψυχής της, την καλοσύνη και τις αρετές της. Βρίσκομαι σε δυσκολία να πω περισσότερα, γιατί φοβούμαι μήπως με τα φτωχά μου λόγια δεν αποδώσω τα πρέποντα και σμικρύνω το μεγαλείο της. Για όλους ο χαμός της είναι κάτι το αβάσταχτο. Αλλά τι να πει κανείς και πώς να παρηγορήσει τα παιδιά της, τα εγγόνια της και όλους τους συγγενείς της.

Το μόνο που μπορούμε εἶναι να στραφούμε προς τον Κύριο και να τον παρακαλέσουμε με αυτά τα λόγια «Συ Κύριε που κόσμους κυβερνάς, Συ που είσαι η πηγή της αγάπης της δικαιοσύνης, της αλήθειας και της ευσπλαχνίας, ρίξε το βλέμμα σου εδώ στην κρίσιμη αυτή ώρα. Δώσε Κύριε κουράγιο και δύναμη στα παιδιά της Βασιλικής, στα εγγόνια της να συνεχίσουν την ζωή και στείλε σ' αυτούς την εξ' ύψους παρηγορία. Γιατί ποιά άλλη παρηγοριά γι' αυτούς απομένει, εκτός από τη δική Σου, αφού μια τέτοια ανεπανάληπτη, αναντικατάστατη και άξια μητέρα και γιαγιά έχασαν».

Γεννήθηκε στο Αλιβέρι. Η καταγωγή της και η ανατροφή της, μέσα σε μια οικογένεια με σταθερές και ξεκάθαρες ελληνοχριστιανικές αρχές, την έκανε

γνωστή στους περισσότερους κατοίκους των χώρων που έζησε (Αλιβέρι, Κω, Ίλιον), αλλά και της διέπλασε και έναν χαρακτήρα έντιμο, ηθικό, γεμάτο από προσφορά, φιλοξενία, αλτρουϊσμό, καλοσύνη και ντομπροσύνη.

Είχε την ευτυχία να δημιουργήσει μια καλή και άξια οικογένεια, γιατί ο Θεός της χάρισε, όπως το άξιζε, πιστό, ενάρετο, εργατικό, ικανότατο σύζυγο, ο οποίος διακρίθηκε και αναγνωρίστηκε στην κοινωνία για την εντιμότητα και ικανότητα στην υπεράσπιση των αδικούμενων και κατατρεγμένων.

Αλλά της χάρισε και πέντε εξαίρετα παιδιά που θα συνεχίσουν να τιμούν το όνομά της.

Σπούδασε στην Ανωτάτη Βιομηχανική Πειραιώς και εργάστηκε με εντιμότητα στο Υπουργείο Οικονομίας. Εκτιμήθηκε η προσφορά της και έφυγε με το βαθμό του Διευθυντή ταμείου στο Ίλιον.

Ούτε η πολυμελής οικογένειά της, ούτε οι επαγγελματικές της υποχρεώσεις, την εμπόδισαν να διατηρεί στο Ίλιον κύκλους μελέτης Αγίας Γραφής και να προσφέρει τις υπηρεσίες της στον Π.Χ.Ο.Ο.Ι. στον τομέα του ταμείου.

Η προσφορά και το έργο της άφησαν εποχή. Ευχαριστεί το να υπηρετεί και εξυπηρετεί όλους ανεξαιρέτως. Με τους συνεργάτες της κατόρθωνε να μη δημιουργεί προστριβές και προβλήματα. Ειρηνική η ίδια ακτινοβολούσε την ειρήνη του Θεού στο στενό και ευρύτερο περιβάλλον της. Εργαζόταν για το Θεό και τα παιδιά του Θεού και η σκέψη αυτή την έκανε ακούραστη.

Η κάθε της μέρα ήταν δοσμένη στο έργο του Ευαγγελισμού των ανθρώπων. Αεικίνητη όπως ήταν, προσέφερε το λόγο του Θεού σε όποιο χώρο την καλούσε να εργασθεί ο Θεός. Τα λόγια της σοφά και μετρημένα και το βλέμμα της ήρεμο, που σε γέμιζε με σιγουριά και με γαλήνη.

Έφυγε και άφησε στην οικογένειά της, αλλά και σε όλους τους γνωστούς και φίλους, ένα δυσαναπλήρωτο κενό.

Είμαστε βέβαιοι Βασιλική, ότι θα βρεις παρρησία κοντά στον Κύριο και οπωσδήποτε θα τον παρακαλείς για την στήριξη και την παρηγοριά των παιδιών σου, των συνεργατών, των εγγονών σου και λοιπών συγγενών. Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο που τόσο αγάπησε η αοίδιμος, να κατατάξει την ψυχή της «εν σκηναίς Δικαίων και μετά Αγίων».

Καλό Παράδεισο Βασιλική!

Από φίλη και στενή συνεργάτιδα του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

ΔΩΡΕΕΣ ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΟ 01/04/2019 ΕΩΣ 31/06/2019

Υπέρ σκοπών Ιεραποστολής από 01/04/2019 έως 31/06/2019	Ποσό
Αγγελή Βασιλική	20,00 €
Αγγέλου Άννα	50,00 €
Αδαμοπούλου Ευαγγελία	50,00 €
Αντιπαρμάκη Χρυσάνθη	10,00 €
Αντωνόπουλος Σπύρος	20,00 €
Αντωνοπούλου Βασιλική	30,00 €
Ανώνυμος	10,00 €
Ανώνυμος	10,00 €

Ανώνυμος	10,00 €
Ανώνυμος	10,00 €
Ανώνυμος	10,00 €
Ανώνυμος	20,00 €
Ανώνυμος	20,00 €
Ανώνυμος	25,00 €
Ανώνυμος	30,00 €
Ανώνυμος	30,00 €
Ανώνυμος	50,00 €
Ανώνυμος	50,00 €
Ανώνυμος	60,00 €
Ανώνυμος	100,00 €
Ανώνυμος	100,00 €
Ανώνυμος	150,00 €
Ανώνυμος	250,00 €
Αξαοπούλου Ειρήνη	10,00 €
Αποστολόπουλος Νικόλαος	15,00 €
Αραπάκη Αλεξάνδρα	20,00 €
Βαθή Αικατερίνα	10,00 €
Βιγγοπούλου Μυρσίνη	50,00 €
Βλαχογιάννης Γεώργιος	150,00 €
Γεροχρήστου Παρασκευή	15,00 €
Γιάγκου Αρετή	10,00 €
Γιουλούμη Χάϊδω	10,00 €
Γκίνη Μαρίνα	30,00 €
Γκίνη Μαρίνα	60,00 €
Γνεσούλη Μαρία	10,00 €
Δαλέτου Γεωργία	30,00 €
Δημάκης Βασίλειος	30,00 €
Δούγαλη Όλγα	50,00 €
Ζαχαριάδης Χρήστος	120,00 €
Ζούμπου Παναγιώτα	100,00 €
Θραψανιώτη Στέλλα	50,00 €
Ι.Ν. Αγ. Νικολάου Σιατίστης	250,00 €
Ιερά Μονή Κοίμ. ΘΤΚ Αχαρνών	20,00 €
Ιερά Μονή Λουκούς Άστρους	20,00 €
Ιερά Μονή Μαρίτσης - Αγ. Μαρίνας Σανταμερίου	70,00 €
Ιερά Μονή Οσίου Δαυίδ - Αρχ/της π. Γαβριήλ	50,00 €
Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας	100,00 €
Ιερος Ναός Αγ. Παύλου	70,13 €
Καινούργιος Ευριπίδης	20,00 €
Καλαθά Φωτεινή	40,00 €
Καλκάνη Αγγελική	50,00 €
Καλκάνης	100,00 €
Καλοβελώνη Ελισσάβετ	80,00 €
Καραγιάννη ελπίδα	100,00 €
Καραθανάση Μαρία	60,00 €
Καρακινίδου Μαρία	20,00 €
Κάραλης Βύρων	20,00 €

Καραχάλιου Αλεξάνδρα	100,00 €
Καρλαύτη Ειρήνη	10,00 €
Καρύδης Προκόπιος	40,00 €
Καστρίτη Παρασκευή	10,00 €
Κατζηλέρης Νικόλαος	20,00 €
Κατοστάρα Σταυρούλα	50,00 €
Καψιμαλάκου Παρασκευή	25,00 €
Κιαμπέσης Αναστάσιος	20,00 €
Κιουλαφάς Ευάγγελος	50,00 €
Κιτσοπανίδης Γεώργιος	50,00 €
Κοκκίνη Αλεξάνδρα	270,00 €
Κουρουμπέτση Ευθαλία	20,00 €
Κουτρούμπας Ηρακλής	10,00 €
Κυριάκου Λουκάς	20,00 €
Κωνσταντινίδου Ελεούσα	60,00 €
Λάσκαρης Αναστάσιος	40,00 €
Λάτση Παναγιώτα	20,00 €
Μακρύα Ευαγγελία	20,00 €
Μαμάη Μαρίνα	20,00 €
Μάνος Γεώργιος	100,00 €
Μανουσάκη Πιερρίνα	100,00 €
Μαριάτου Γεωργία	30,00 €
Ματσαγγούρα Βασιλεία	20,00 €
Μαυροπούλου Άννα	100,00 €
Μαυροπούλου Χριστίνα	50,00 €
Μαχαλιώτη Μαρία	40,00 €
Μεϊντάνη Βασιλική	10,00 €
Μεσσηνιώτης Σπυρίδων	200,00 €
Μεταξάκη Ελένη	20,00 €
Μητροσύλης Κωνσταντίνος	100,00 €
Μητροσύνη Ειρήνη	100,00 €
Μικελάτου Ευτυχία	20,00 €
Μιχαλοπούλου Βασιλική	20,00 €
Μουζακίτη Μαρία	50,00 €
Μπακάλης Λουκάς	20,00 €
Μπάλιου Χρυσούλα	15,00 €
Μπαρμπαρούτση Παγώνα	500,00 €
Μποροτούλα Γεωργία	50,00 €
Μπουλιώτη Ανδριάνα	20,00 €
Μπιστούνη Σοφία	50,00 €
Νεοπτόλεμος Βαρλάμης	50,00 €
Νικολοπούλου Σταυρούλα	10,00 €
Νίστας Γεώργιος	20,00 €
Νίττης Κυριάκος	30,00 €
Νταγκουνάκη Ελευθερία	25,00 €
Ντακούλας Ευάγγελος	20,00 €
Ξιθάλης Λάμπρος	50,00 €
Οικονόμου Χαρίκλεια	10,00 €
Ορτεντζάτου Λασκαρώ	50,00 €
π. Ανδρέας Σκούλικας	350,00 €
π. Γεώργιος Κουγιουμτζόγλου	300,00 €

ΔΩΡΕΕΣ ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

π. Ιγνάτιος Παπασπηλιόπουλος	50,00 €
Παναγιωτοπούλου Αφροδίτη	100,00 €
Παπαδοπούλου Παναγιώτα	50,00 €
Παπαευθυμίου Ευθ. & Μαναγούλη Ελένη	20,00 €
Παπαλιβερίου Αικατερίνα	25,00 €
Παπαναγιώτου Κλεναθία	30,00 €
Παπαντωνίου Γεώργιος	50,00 €
Παπαντωνίου Μαρία	50,00 €
Παφίλη Κωνσταντίνα	20,00 €
Πεδιαδίτη Φωτεινή	20,00 €
Πλέσσα Μαρία	250,00 €
Πλιάκα Άννα	20,00 €
Πρέκας Χριστόδουλος	20,00 €
Ραχούτη Ευγενία	20,00 €
Ριζογιάννη Κωνσταντίνα	20,00 €
Ρουσάκης Βασίλειος	100,00 €
Σαλταπίδα Ισμήνη	20,00 €
Σαμαρτζής Παύλος	30,00 €
Σαμιώτη Βούλα	10,00 €
Σαραβάνου Ελένη	50,00 €
Σβέρκου Ναυσικά	20,00 €
Σίμου Κωνσταντίνα	50,00 €
Σκλαβενίτη Αριστέα	20,00 €
Στεργιούλης Βασίλειος	50,00 €
Στρουμπούλη Αικατερίνα	30,00 €
Σωματείο «Δώδεκα Απόστολοι» εξωτερικής Ιεραποστολής	40,00 €
Σωματείο «ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ»	20,00 €
Τζανέτης Στυλιανός	20,00 €
Τριάντη Αθηνά	10,00 €
Τσεβά Παναγιώτα	100,00 €
Τσεκούρας Ναπολέων	20,00 €
Τσέλου Μαρία	100,00 €
Τσίγκα Γιούλα	20,00 €
Τσιλίκα Σταυρούλα	20,00 €
Τσιρακίδου Ελισσάβετ	30,00 €
Τσιωτάκης Ευθύμιος	50,00 €
Φιλανθρωπικό Σωματείο «Ο Αγ. Χαραλάμπης»	400,00 €
Φιλιππαίος Παναγιώτης	20,00 €
Χριστάκης Βασίλειος	100,00 €
Χρυσοβαλάντης	50,00 €
Ψηλολίχνου Ελένη	100,00 €
Ψίλη Μαρία	500,00 €

Υπέρ Ανεγέρσεως Ι. Ναών από 01/04/2019 έως 31/06/2019	Ποσό
Ανέστη Ιωάννα	10,00
Ανώνυμος	50,00
Ανώνυμος	25,00
Ανώνυμος	100,00
Βασιλπάς Γεώργιος	20,00
Γεωργίου Δημήτριος	50,00
Λούσκος Ανδρέας	20,00
Οικονόμου Νικολέττα	15,00
Πασά Δέσποινα	20,00
Σανιδάς Σωτήριος	50,00
Σιδεράς Ευστάθιος	20,00
Σπύρου Ευθύμιος	30,00
Στράγγα Γαρυφαλλιά	50,00
Στριμπής Δημήτριος	50,00
Σωτήρχου Αικατερίνα	20,00
Τόγια Μαρία	20,00
Τουρκοχωρίτης Νικόλαος	40,00
Τρακανιάρη Αναστασία	170,00
Τρακανιάρης Δημήτριος	150,00
Τσιτσιλιάνη Πολυξένη	50,00
Υφαντής Χαράλαμπος	100,00

Εις Μνήμην από 01/04/2019 έως 31/06/2019	Ποσό
Γαλανόπουλος Χαράλαμπος εις μνήμην Χριστίνης Γαλανοπούλου	20,00
Γαλανοπούλου Βασιλική εις μνήμην Χριστίνης Γαλανοπούλου	20,00
Ζιάγκου Κωνσταντίνα εις μνήμην γερ. Γαβριηλίας, Δέσποινας & Θεανώς	20,00
Μανουσάκη Πιερρίνα εις μνήμην Νικολάου Μανουσάκη	150,00
Μικελάτου Ευτυχίας εις μνήμην γονέων και αδελφών	20,00
Νικολετοπούλου Παναγιώτα εις μνήμην γονέων Πέτρου - Στεφανίας	20,00

Ένα πρωτότυπο Δώρο Γάμου

Θερμές ευχαριστίες προς τους νεονύμφους Ευάγγελο και Δήμητρα, οι οποίοι επέλεξαν να υποδείξουν στους καλεσμένους τους αντί δώρου για τον γάμο τους, να προσφέρουν προς το Σύλλογό μας το αντίστοιχο χρηματικό ποσό για σκοπούς της ιεραποστολής.

Εκ μέρους της Προέδρου και των Μελών του Διοικητικού Συμβουλίου ευχαριστούμε δερμά το νεόνυμφο ζευγάρι και ευχόμαστε εγκαρδίως να δημιουργήσουν μια ευλογημένη, χριστιανική «κατ' οίκον Εκκλησία» οικογένεια. Το παράδειγμά τους δε, να ξεκινήσουν την κοινή ζωή τους με πράξη φιλανθρωπίας και αγάπης, ευάρεστης στον Θεό να μιμηθούν κι άλλοι νέοι!

- **Μήνυμα του Πνευματικού πατρός του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.**
  Περίοδος Τεσσαρακοστής - Περίοδος Μετανοίας 3
- **24ο Συνέδριο Ορθοδόξου Ιεραποστολής**
  Αγία Πεντηκοστή και Ιεραποστολή (Απόσπασμα εκ της ομιλίας) 5
  Οι αιρέσεις και τα σχίσματα, πληγές στο Άγιο σώμα της Εκκλησίας 12
  Η αυθεντική παιδεία ως βασικός πυλώνας του σημερινού σχολείου και η Αγία Ορθόδοξος Καθολική Εκκλησία μας 15
  «Το Πνεύμα το Άγιον... όλον συγκροτεί τον θεσμόν της Εκκλησίας» 19
- **Ανοιχτό παράθυρο στην Ιεραποστολή**
  Ρουμπάαρε Ουγκάντα 2019 - «Όταν μοιράζεσαι τη χαρά» 20
- **24ο Συνέδριο Ορθοδόξου Ιεραποστολής**
  Στιγμιότυπα από το συνέδριο 24
- **Μηνύματα Ιεραποστόλων στο Συνέδριο**
  Χαιρετισμός του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορέας κ.κ. Αμβροσίου στο 24ο Ιεραποστολικὸ Συνέδριο... 26
  Χαιρετισμός του π. Ιωνά Ιεραποστόλου στην Ταϊβάν στο 24ο Ιεραποστολικό Συνέδριο... 28
  Χαιρετισμός προς τους συνέδρους από την Ορθόδοξη ενορία του Ρουμπάαρε της Ουγκάντα 29
- **Ιεραποστολικοί στοχασμοί**
  Η επικίνδυνη Αφρική 30
  Δημοτικό Σχολείο στην παραγκούπολη Κρου Μπέι στην πρωτεύουσα της Σιέρρα Λεόνε στη Δυτική Αφρική 31
- **Εξόδιοι λόγοι - Κοιμηθέντες**
  Βασιλική Μπέκου «Μακαρία η οδός...» 35
- **Δωρεές φίλων και συνεργατών** 37

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΤΡΥΓΩΝΟΣ 3 (ΑΝΩ ΚΥΨΕΛΗ)

ΚΑΙ ΤΩΡΑ Ο ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΣ
ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (INTERNET)

www.ierapostoli.gr

Το E-mail της Ιεραποστολής είναι:
mail.ierapostoli@gmail.com

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ ΑΘΗΝΑΣ 13
Αριθμός Άδειας
PRESS POST X+7 PRESS POST
ΕΛΤΑ Hellenic Post
Κωδικός: 01-3914

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΑ: Όδός Τρυγόνος 3 (Άνω Κυψέλη) 113 64 Άθήνα

ΠΡΟΣΟΧΗ! Σε περίπτωση αλλαγής διευθύνσεως παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε για τη νέα διεύθυνσή σας.

ΣΤΕΙΛΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΕΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΝ «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ» ΔΩΡΕΑΝ.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΩΡΗΤΩΝ ΑΝΑΡΤΩΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΜΑΣ WWW.IERAPOSTOLI.GR

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Ημερολόγιο 2020

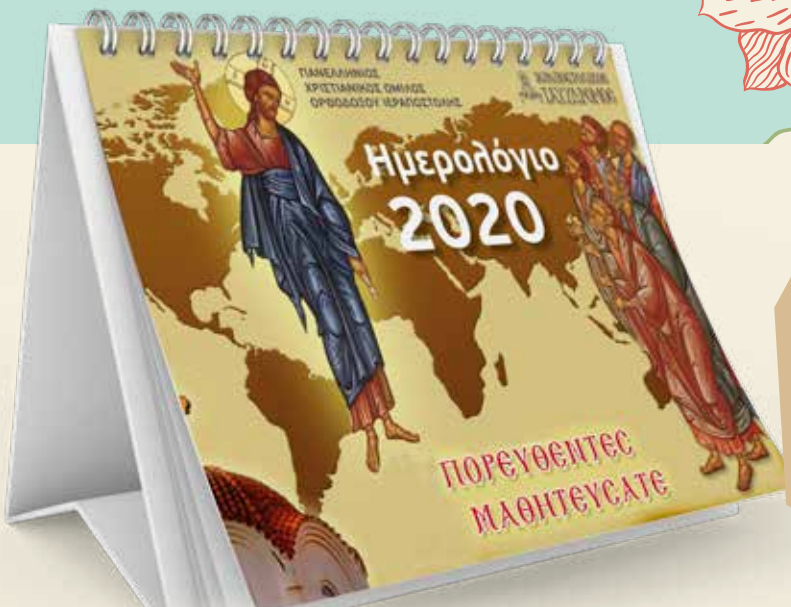

Στηρίζω την Ορθόδοξη Ιεραποστολή

Μπορείτε να **προμηθευτείτε** το **ημερολόγιο 2020**
από τα γραφεία του Ομίλου μας **Τρυγόνος 3** στην Κυψέλη Αθηνών
καθώς και από τα **Επαρχιακά Παραρτήματα του Ομίλου μας**
ή μπορειτε νά αποστείλετε email στό **mail.ierapostoli@gmail.com**